

مجموعه قوانین، مصوبات، آئین نامه ها و دستورالعمل های مرتبط

با آموزش های فنی و حرفه ای

آئین نامه کارآموزی و افزایش مهارت مصوب ۱۳۳۹/۱۰/۲۷ شورای عالی کار

فصل اول - کلیات :

ماده ۱ - منظور از کارآموزی و افزایش مهارت، تعلیم مبتدیان و توسعه معلومات فنی و حرفه ای کارگران با سابقه جهت ازدیاد بازده کار از لحاظ کیفیت و کمیت و استفاده بهتر از وسایلی که در اختیار آنها گذاشته میشود، می باشد.

ماده ۲ - برنامه های کارآموزی و افزایش مهارت، باید به نحوی تنظیم و تدوین گردد که کارآموزان و کارگران به حرفه ای که می آموزند و به رموز رشته صنعت به خصوص که برای آن تحت تعلیم قرار می گیرند آشنا شده و بتوانند موجبات پیشرفت کار و ترقی خود را فراهم سازند.

ماده ۳ - برنامه کارآموزی و افزایش مهارت، باید با توجه به نیازمندی های رشته های مختلف فنی هر کارگاه تنظیم و به مورد اجرا گذارده شود.

ماده ۴ - وزارت کار به وسیله کارشناسان فن و ارباب حرف، میزان ها و قواعد مربوط به برنامه های آموزش هر یک از حرف صنایع را در زمینه کارآموزی و توسعه مهارت تنظیم خواهد نمود و برای اجرا به اطلاع مسئولین مراکز آموزشی و کارفرمایان مربوطه خواهد رسانید.

ماده ۵ - تجدید نظر در میزان و قواعد آموزش باید به طریقی صورت گیرد که مناسب با ترقیات فنی و پیشرفت هر صنعت و حرفه باشد. اجرای برنامه های مزبور، در کارگاه ها یا مراکز آموزشی وابسته به کارفرمایان باید تدریجا انجام یافته به قسمی که متضمن وقفه کلی در عملیات تولیدی صنعت یا حرفه مزبور نباشد.

این تجدید نظر ممکن است مستقیما به وسیله اداره آموزش وزارت کار یا بنا به پیشنهاد کارفرمایان صنعت و حرفه مربوطه و موافقت آن اداره انجام پذیرد.

ماده ۶ - به کارآموزان و کارگرانی که دوره آموزش مربوطه را طی می کنند در آخر مدت پس از آزمایش، گواهینامه ای داده می شود که در آن مدت کارآموزی و حرفه ای که آموخته و می توانند انجام دهند قید خواهد گردید.

ماده ۷ - کلیه کارفرمایان، به تشخیص وزارت کار باید منفردا و در صورت تمایل مشترکان و به تدریج که از طرف وزارت کار به کارگاه ها اعلام می شود وسایل آموزش کارگران خود را در کارگاه مربوطه و یا خارج از آن و با توجه به مقررات این آئین نامه فراهم سازند.

ماده ۸ - در هر کارگاه یا مراکز آموزشی وابسته به چند کارگاه بنا به تشخیص اداره آموزش وزارت کار یک یا چند نفر واجد صلاحیت از طرف کارفرمایان مربوطه تعیین خواهد شد تا امور مربوط به آموزش کارگاه یا مراکز آموزشی مربوطه تحت نظر آنها انجام گیرد.

فصل دوم - کارآموزی

ماده ۹ - هیچگونه کارآموزی در کارگاه، نمی تواند انجام پذیرد مگر آنکه قبلا کارفرما با کارآموز قرارداد کارآموزی کتبی منعقد نموده باشد.

ماده ۱۰ - برای انجام کارآموزی در کارگاه ها کارفرمایان مربوطه باتوجه به ماده ۷ این آئین نامه موظفند مراتب زیر را در کارگاه خود رعایت و اجرا نمایند:

الف - ایجاد کلاس جهت دروس نظری.

ب - فراهم ساختن وسایل لازم جهت کارآموزی عملی در قسمت های مختلف کارگاه.

پ - تنظیم برنامه های نظری و عملی کارآموزی به نحوی که کارآموز در ظرف مدت مورد نظر برای این منظور که کارآموزی می نماید آماده باشد، این برنامه بایستی با میزان ها و قواعدی که از طرف اداره کل آموزش حرفه ای وزارت کار اعلام می شود منطبق بوده و قبلا به موافقت اداره مزبور برسد.

ت - تهیه مربیان و معلمین صلاحیت دار برای کارآموزان نظری و عملی.

ث - فراهم نمودن کلیه وسایل لازم برای انجام کارآموزی به نحوی که هیچگونه وقفه ای در اجرای برنامه ایجاد نگردد.

ماده ۱۱ - در قرارداد کارآموزی موارد زیر بایستی صراحتا تعیین شود:

الف - مدت کارآموزی

ب - دوره آزمایش کارآموز، این دوره برای تشخیص استعداد و علاقه کارآموزی برای فرا گرفتن یا تکمیل حرفه یا صنعت مورد نظر بوده و مدت آن در هر حال نبایستی از سه ماه اول دوره کارآموزی تجاوز نماید.

ث - میزان مزدی که کارآموز در دوره کارآموزی و پس از خاتمه دوره کارآموزی و شروع کار به عنوان کارگر دریافت خواهد نمود.

ت - حداقل مدتی که کارآموز بعد از انجام کارآموزی بایستی نزد کارفرما مشغول شود.

ث - ایام تعطیل هفتگی، مرخصی سالیانه و تعطیلات رسمی کارآموزان به نحوی که از میزان مقرر در قانون کار جهت کارگران کمتر نباشد.

تبصره - در قرارداد کارآموزی نبایستی مزایایی کمتر از آنچه در قانون کار و قانون بیمه های اجتماعی مقرر شده منظور شود.

ماده ۱۲ - کارفرما موظف است پس از انعقاد قرارداد منتهی در ظرف یک ماه یک نسخه از آن را به اداره کل محل تسلیم نماید.

ماده ۱۳ - کارفرما مکلف است کلیه مقررات حفاظتی و بهداشتی را در قسمت هایی که کارآموزان به کارآموزی اشتغال می ورزند اجرا نماید.

ماده ۱۴ - امتحانات کارآموزی توسط مربیان و معلمین مربوط با نظارت نماینده اداره کار محل به عمل خواهد آمد به کارآموزانی که از عهده انجام امتحان پایان کارآموزی برآیند گواهینامه پایان کارآموزی از طرف وزارت کار اعطا خواهد شد.

ماده ۱۵ - در مواردی که برنامه کارآموزی برای کارگران غیر شامل اجرا می شود کارفرما موظف است در درجه اول برای تهیه کربایی محل مراجعه نماید. اداره مزبور مکلف است کارآموزان واجد شرایط را پس از آزمایش لازم به کارفرما معرفی نماید.

فصل سوم - افزایش مهارت کارگران

ماده ۱۶ - کارفرمایان موظفند به منظور اجرای برنامه های مربوط به افزایش مهارت کارگران و بالا بردن سطح معلومات آنان با رعایت مواد ۷ و ۸ آئین نامه در تنظیم برنامه های نظری و عملی و فراهم ساختن وسایل اجرای آن اقدامات لازم بعمل آورند.

ماده ۱۷ - اجرای برنامه های آموزشی به منظور افزایش مهارت کارگران با توجه به مقتضیات وامکانات هر حرفه یا صنعتی به یکی از طریق زیرممکن است صورت گیرد.

الف - آموزش ضمن انجام کار

ب - آموزش در محل کار ولی خارج از اوقات کار

ج - آموزش در خارج از کارگاه (در ساعات کار و یا خارج از کار)، در صورتیکه برای امر آموزش مناسب تر و مفید تر تشخیص گردد.

تبصره - اداره آموزش وزارت کار اتخاذ هر یک از طریق فوق را به کارفرمایان مربوطه توصیه خواهد نمود.

ماده ۱۸ - مربیان افزایش مهارت توسط اداره آموزش وزارت کار و با معرفی کارفرما از بین کارگران کارگاه های مربوطه انتخاب میشوند. مربیان مزبور پس از طی دوره آموزش در مراکز آموزشی برای تعلیم کارگران به کارگاه های مزبور عودت داده خواهند شد.

ماده ۱۹ - مربیانی که برای تعلیم افزایش مهارت انتخاب میشوند باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - صلاحیت فنی و اطلاعات عمومی لازم

ب - تجربیات کافی برای تعلیم حرفه

ج - صلاحیت تعلیم حرفه به بزرگسالان

د - سن کمتر از ۲۵ سال نباشد

ماده ۲۰ - اداره آموزش وزارت کار با توجه به ترقیات هر صنعتی در مواقع لزوم در تجدید آموزش و تکمیل اطلاعات مربیانی که برای افزایش مهارت کارگران انتخاب میشوند، اقدام لازم بعمل خواهد آورد.

ماده ۲۱ - ساعاتی که کارگران به آموزش اشتغال دارند جزو ساعات کار با استفاده از مزد آنان محسوب خواهد گردید.

ماده ۲۲ - دستمزد مربیان مادام که در مراکز آموزشی مشغول تحصیل می باشند از طرف کارفرمای مربوطه پرداخت خواهد شد.

ماده ۲۳ - دستمزد یا حق التدریس مربیان کلاس های آموزشی هر کارگاه یا مراکز آموزشی وابسته به کارفرمایان از طرف کار فرما یا کارفرمایان مربوطه پرداخت خواهد شد.

ماده ۲۴ - در پایان هر دوره آموزشی افزایش مهارت از کارگران کارآموز، امتحان لازم بعمل خواهد آمد.

کارگرانی که از عهده امتحانات مربوطه برآیند از لحاظ مزد، مشمول مقررات مزد طبقه مربوطه خواهند بود.

فصل چهارم - شورای عالی و کمیته کارآموزی و افزایش مهارت

ماده ۲۵ - شورای عالی کارآموزی و افزایش مهارت در مرکز از افراد زیر:

۱. معاون فنی وزارت کار

۲. معاون فنی وزارت فرهنگ

۳. معاون فنی وزارت صنایع و معادن

۴. مدیر کل آموزش وزارت کار

۵. مدیر کل مشاغل و کاریابی

۶. یک نفر نماینده کارفرما و یک نفر نماینده کارگر به انتخاب شورای عالی کار، تشکیل خواهد گردید.

ماده ۲۶ - در مراکزی که ادارات کار مستقل وجود دارد کمیته ای به نام کمیته هماهنگی برنامه های کارآموزی و افزایش مهارت از رئیس اداره کار محل، رئیس دفتر کاریابی، نماینده اداره صنایع و معادن و نماینده سندیکاهای کارفرمایی و کارگری تشکیل خواهد شد. ریاست این کمیته به عهده رئیس اداره کار خواهد بود.

تبصره - در نقاطی که هنوز سندیکا تشکیل نشده نماینده مزبور از بین نمایندگان کارگران و کارفرمایان در شورای کارگاه و به اکثریت آرا همان نمایندگان انتخاب خواهند شد.

ماده ۲۷ -

الف : وظیفه شورای عالی کارآموزی و افزایش مهارت تصویب برنامه های آموزشی و تطبیق آنها با میزان ها و قواعدی است که از طرف وزارت کار اعلام خواهد گردید.

ب - وظیفه کمیته هماهنگی نظارت در حسن اجرای برنامه های آموزشی بوده و همچنین نیازمندی های حرف و صنایع موجود در استان و شهرستان را از نظر رشته های مختلف کارآموزی مورد بررسی قرار داده و نظریات خود را برای توجیه برنامه های آموزشی به وسیله اداره کل آموزش وزارت کار به اطلاع شورای عالی کارآموزی و افزایش مهارت خواهد رسانید.

قانون کارآموزی مصوب ۱۳۴۹/۲/۶ مجلس شورای ملی و ۱۳۴۹/۲/۲۸ مجلس سنا

قانون کارآموزی :

ماده ۱ - به موجب این قانون کارآموز شخصی است که بر طبق قرارداد کارآموزی برای فرا گرفتن یا افزایش مهارت در رشته معینی از صنایع در کارگاه ها یا مراکز کارآموزی که به وسیله صاحبان صنایع به موجب این قانون تاسیس می شود یا در مراکز وزارت کار و امور اجتماعی و یا در سایر مراکز کارآموزی که وزارتخانه مذکور تشخیص دهد مشغول گردد. اشخاصی که مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات استخدامی می باشند مشمول مقررات این قانون نخواهند بود.

ماده ۲ - قرارداد کارآموزی قراردادی است که در آن رابطه کارفرما و کارآموز به منظور کارآموزی تنظیم می گردد.

تبصره - مدت و سن مقرر در ماده (۲) قانون کار در موارد خاص که ضرورت پیدا کند با تصویب وزیر کار و امور اجتماعی قابل تغییر خواهد بود.

ماده ۳ - کارآموزی در مورد افراد ذیل انجام می یابد:

۱ - جوانانی که بدون داشتن تخصص و یا اینکه بدون اتمام تحصیلات حرفه ای وارد بازار کار می شوند.

۲ - کارگران شاغل برای فرا گرفتن تخصصهای مورد نیاز و افزایش مهارت.

۳ - کارگرانی که به منظور تغییر رشته کار خود لزوماً باید مهارت جدیدی کسب کنند.

ماده ۴ - مرکز کارآموزی محلی است که به وسیله کارفرمایان یا به وسیله وزارت کار و امور اجتماعی به منظور تعلیم کارآموزان یا کارگرانی که باید مهارت آنان افزوده شود یا مهارت جدیدی کسب کنند تاسیس و یا تعیین می گردد. تبصره - شروع کارآموزی در کلیه موارد پس از انعقاد قرارداد کارآموزی خواهد بود.

شورای عالی کارآموزی

ماده ۵ - به منظور تعیین خط مشی کلی کارآموزی کشور شورایی به نام شورای عالی کارآموزی مرکب از وزرای کار و امور اجتماعی - اقتصاد - آموزش و پرورش - علوم و آموزش عالی - مدیر عامل سازمان برنامه-ریزی اطلاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و یا معاونین آنان و دو نفر از مطلعین امور تعلیمات حرفه ای به انتخاب اطلاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و یک نفر از کارگران مطلع به انتخاب وزیر کار و امور اجتماعی تشکیل می شود.

ریاست شورا با وزیر کار و امور اجتماعی و در غیاب مشارالیه با وزیر آموزش و پرورش خواهد بود.

تبصره ۱ - شورای عالی دارای دبیرخانه ای خواهد بود که در وزارت کار و امور اجتماعی تشکیل می شود.

تبصره ۲ - طرز تشکیل جلسات و تشکیلات داخلی دبیرخانه شورای عالی کارآموزی به وسیله آیین نامه ای که به تصویب شورای عالی مذکور خواهد رسید تعیین می شود.

ماده ۶ - وظایف شورای عالی کارآموزی عبارت است از:

۱) تعیین خط مشی و برنامه کلی کارآموزی در کشور و نظارت بر نحوه مصرف درآمد حاصله از اجرای این قانون.

۲) تعیین حدود اختیارات و وظایف کمیته های کارآموزی.

۳) تهیه و تصویب مقررات و آیین نامه های مربوط به قرارداد کارآموزی، مدت ونحوه کارآموزی.

۴) دستمزد کارآموزان و سایر مسائل مربوط به امور کارآموزی.

تبصره - شورای عالی کارآموزی می تواند در اجرای این قانون به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی قسمتی از وظائف خود را به کمیته کارآموزی تفویض نماید.

ماده ۷ - شورای عالی کارآموزی بنا به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی به تدریج حرفه ها و مناطقی را که باید در آن کارآموزی انجام شود و صنایع مشمول این قانون را با توجه به طبقه بندی مشاغل و استانداردهای آموزشی و با در نظر گرفتن نوع حرف و صنایع و فراهم بودن موجبات آموزشی تعیین و اعلام خواهد کرد.

صندوق کارآموزی

ماده ۸ - به منظور اجرای این قانون صندوقی به نام صندوق کارآموزی ایجاد می شود.

صندوق مزبور دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی و اداری بوده و اداره امور آن بر اساس اصول بازرگانی و منحصرآ طبق این قانون و اساسنامه صندوق و آیین نامه های مربوط انجام میگیرد. ارکان صندوق عبارتند از: شورای عالی کارآموزی - مدیر عامل - حسابرس.

نحوه انتخاب حدود اختیارات و مسئولیتهای ارکان مزبور طبق اساسنامه ای خواهد بود که بنا به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب کمیسیون کار و امور اجتماعی مجلسین خواهد رسید.

کمیته کارآموزی

ماده ۹ - به تدریج در هر منطقه و یا برای هر رشته معینی از صنایع یا حرفه هایی که موجبات کارآموزی فراهم باشد کمیته ای به نام کمیته کارآموزی به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی کارآموزی تشکیل می شود. اعضای کمیته کارآموزی به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی تعیین خواهند شد ولی به هر صورت نماینده کارگران همان حرفه و نماینده کارفرمایان مربوط در آن شرکت خواهند داشت. تبصره - کمیته می تواند از سایر افرادی که به مسائل مربوط به آموزش حرفه ای کارگران علاقمند و در آن صاحب نظر باشند دعوت نماید تا در جلسات کمیته کارآموزی شرکت جویند.

ماده ۱۰ - مقررات مربوط به نحوه تشکیل وظایف کمیته کارآموزی در حدود این قانون به وسیله آیین نامه ای خواهد بود که از طرف وزارت کار و امور اجتماعی تنظیم و به تصویب شورای عالی کارآموزی خواهد رسید.

مراکز کارآموزی

ماده ۱۱ - کلیه مراکزی که در اجرای این قانون به وسیله کارفرمایان تشکیل شده و می شود توسط کارفرما و یا کارفرمایان مربوط اداره خواهد شد. و در هر مورد نظارت بر برنامه های کارآموزی و مدت و نحوه آن در این قبیل مراکز به عهده کمیته های کارآموزی خواهد بود که گزارش کار خود را برای طرح در شورای عالی کارآموزی به وزارت کار و امور اجتماعی تسلیم خواهند کرد.

ماده ۱۲ - در هر یک از مراکز کارآموزی که به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی کارآموزی تشکیل خواهد شد هیات امنایی مرکب از یک نفر نماینده کارگران و یک نفر نماینده کارفرمایان و یک نفر به انتخاب وزارت کار و امور اجتماعی تشکیل و امور مالی مرکز را به عهده خواهند داشت.

ماده ۱۳ - نحوه تشکیل و ایجاد موسسات کارآموزی که آموزش و در آنها جنبه عملی و حرفه ای دارد و چگونگی نظارت در اداره امور و موسسات مزبور به موجب آیین نامه ای خواهد بود که بنا به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران می رسد.

مقررات مالی

ماده ۱۴ - کارفرمایان یا صاحبان صنایع طبق ضوابطی که شورای عالی کارآموزی با توجه به شرایط اقتصادی و صنعتی تعیین خواهد کرد ماهیانه مبلغی معادل ۲٪ مزد کارگران خود را بر طبق صورت‌هایی که همه ماهه به سازمان بیمه های اجتماعی می فرستند جهت هزینه های مذکور در این قانون در حساب بانک خاصی به نام صندوق کارآموزی واریز نمایند.

تبصره ۱ - صورت حقوق بگیران در هر صنعت یا هر کارگاه که مشمول مفاد این ماده نخواهند بود به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی کارآموزی تعیین خواهد شد.

تبصره ۲ - نحوه وصول دو درصد و جرائم عدم پرداخت یا دیرکرد پرداخت مبلغ مذکور در این ماده و اعتراض و شکایت مربوط به آن تابع مقرراتی است که در قانون بیمه های اجتماعی در مورد نحوه احتساب و وصول حق بیمه و پرداخت و یا دیرکرد پیش بینی شده است و به منظور صرفه جویی می توان از دستگاه وصول سازمان بیمه های اجتماعی استفاده نمود.

تبصره ۳ - در مورد پیمانکاری های ساختمانی به جای ۲٪ مندرج در این ماده دو در هزار مبالغ صورت وضعیت ها از طرف کارفرمایان مربوط پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۵ - هزینه های مربوط به کارآموزی از محل سهمی که کارفرمایان به موجب ماده ۱۴ خواهند پرداخت و اعتباری که هر سال دولت بدین منظور به عنوان کمک در اختیار وزارت کار و امور اجتماعی قرار خواهد داد تامین می شود.

ماده ۱۶ - کلیه وجوه مذکور در مواد فوق در صندوق کارآموزی متمرکز خواهد شد و صرف وجوه این صندوق منحصرآ تابع مقررات این قانون و آیین نامه های مصوب شورای عالی کارآموزی است.

شورای عالی در این مورد عنوان هیات امنای صندوق را خواهد داشت.

تبصره ۴ - نظارت بر مصرف این عواید بر طبق مقررات مذکور در این قانون به عهده وزارت کار و امور اجتماعی است.

ماده ۱۷ - امور صندوق کارآموزی به وسیله مدیر عامل صندوق که به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب شورای عالی کارآموزی تعیین می شود بر اساس آیین نامه ای اداره خواهد شد که به تصویب شورای عالی کارآموزی خواهد رسید.

ماده ۱۸ - در مورد کارفرمایانی که برای کارآموزی کارگران خود با نظر شورای عالی کارآموزی به طور جداگانه و یا با همکاری یکدیگر مراکز تاسیس می نمایند و یا کارگاه های خود را برای کارآموزی آماده می کنند بنا به پیشنهاد کمیته کارآموزی و تصویب شورای عالی کارآموزی از پرداخت تمام یا قسمتی از میزان مذکور در ماده ۱۴ معاف خواهند بود. معافیت مزبور برای یک سال بوده و در انقضا مدت قابل تمدید می باشد.

ماده ۱۹ - پرداخت هزینه کارآموزی کارگران و کارآموزان به کارفرما و یا به مراکز کارآموزی و یا موسسات حرفه ای رسمی کشور بر طبق قرارداد کارآموزی منعقد بین کارآموزان و کارفرمایان و یا مراکز کارآموزی و یا موسسات مذکور بر اساس ضوابط و آیین نامه ای خواهد بود که به تصویب شورای عالی کارآموزی رسیده باشد.

مقررات متفرقه

ماده ۲۰ - مراکز موجود کارآموزی به شرط تصویب شورای عالی کارآموزی مشمول مقررات این قانون می گردد.

ماده ۲۱ - اختلافات ناشی از قرارداد کارآموزی در "داخل و یا خارج از کشور" در هیات حل اختلاف مندرج در ماده ۴۰ قانون کار و بر طبق مقررات قانون کار رسیدگی خواهد شد. رای هیات مذکور قطعی و لازم الاجرا است.

ماده ۲۲ - مراکز کارآموزی باید در پایان هر سال گزارش کاملی از فعالیتهایی که در زمینه کارآموزی کارگران انجام یافته و ترازنامه مالی با اظهار نظر کمیته کارآموزی مربوط برای طرح در شورای عالی کارآموزی به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال نمایند.

ماده ۲۳ - تصرف غیر قانونی و برداشت غیر مجاز از وجوه صندوق کارآموزی در حکم اختلاس اموال عمومی خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ۲۳ ماده و ۱۰ تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز یکشنبه ۱۳۴۹/۲/۶ در جلسه روز دوشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و چهل و نه به تصویب مجلس سنا رسید.

آئین نامه اجرایی تبصره یک ماده واحده قانون تشکیل اطلاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

مصوب کمیسیون مشترک اقتصاد مجلسین ۱۳۴۹/۱۰/۱۴

ماده ۱- وظایف اطلاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران به قرار زیر است:

بندی : کوشش در ایجاد و توسعه آموزشگاه های حرفه ای و تخصصی، متناسب با احتیاجات کشور و تربیت کارشناسان لازم برای رشته های بازرگانی و صنعتی و معدنی و تهیه وسایل اعزام کارآموزان بخش خصوصی رشته های مزبور به خارج از کشور و همچنین ایجاد و اداره موسساتی که کمک به تحقیق و پیشرفت امور بازرگانی و صنایع و معادن می نمایند و همکاری در اجرای مقررات قانون کارآموزی و همچنین همکاری با دانشگاه ها و موسسات علمی، تحقیقاتی.

موادی از قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۱/۸/۳۰ در ارتباط با آموزش فنی و حرفه ای

ماده ۱۶- افراد صنفی فاقد صلاحیت فنی مکلفند اطلاعات فنی لازم کسب نمایند در غیر اینصورت پروانه کسب آنان لغو خواهد شد.

تبصره- آئین نامه اجرایی این ماده و تعیین استانداردها و ضوابط لازم و مدتی که برای کسب صلاحیت فنی در مشاغل گوناگون در نقاط مختلف کشور لازم است همچنین نحوه تأمین هزینه های آموزش حرفه ای افراد صنفی از طرف وزارت کار و اموراجتماعی، وزارت آموزش و پرورش و اتاق اصناف تهران تهیه و پس از تصویب هیات عالی نظارت به مرحله اجراء گذارده خواهد شد.

بند ۱۶ از ماده ۲۰

ایجاد تسهیلات لازم به منظور آموزش عمومی و حرفه ای و هنری افراد صنفی مستقلا یا با کمک سازمان های دولتی و یا خصوصی و همکاری لازم با وزارت کار و اموراجتماعی در تأمین این منظور طبق مقررات مربوط.

بند ۱۵ از ماده ۳۰

همکاری با وزارت کار و امور اجتماعی در ایجاد تسهیلات لازم برای آزمایش صلاحیت های فنی و حرفه ای و طبقه بندی مشاغل و آموزش فنی و حرفه ای کارکنان واحدهای صنفی.

قانون مربوط به آزمایش متقاضیان پروانه های تشکیل موسسات کارآموزی و پروانه های

صلاحیت فنی و حرفه ای و ارزیابی میزان تخصص و مهارت حرفه ای مصوب ۱۳۵۲/۲/۳۱

ماده واحده :

به وزارت کار و امور اجتماعی اجازه داده می شود از متقاضیان پروانه های تشکیل موسسات کارآموزی و یا پروانه های صلاحیت فنی و حرفه ای و ارزیابی میزان تخصص و مهارت حرفه ای برای اشتغال به خدمات عمومی مبلغی متناسب با هزینه انجام آزمایش های مربوط دریافت نماید و این وجوه دریافتی به درآمد عمومی منتقل می گردد.

دفتر مرکزی بودجه براساس پیش بینی وزارت کار و امور اجتماعی مبلغ مزبور را به بودجه این وزارت اضافه می نماید.

آئین نامه مربوطه به تشخیص نوع این موسسات و یا مشاغل فنی و حرفه ای و ارزیابی میزان تخصص و مهارت حرفه ای و همچنین مبلغ قابل دریافت برای هر یک از موارد فوق از طرف وزارت کار و امور اجتماعی پیشنهاد و پس از تأیید وزارت دارایی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر یک ماده پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ روز دوشنبه مورخ ۱۳۵۲/۲/۳۱ در جلسه روز سه شنبه ۲۹ خرداد ۱۳۵۲ به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

مجلس شورای ملی

آئین نامه مربوط به آزمایش متقاضیان پروانه تشکیل موسسات کارآموزی و پروانه های

صلاحیت فنی و حرفه ای و ارزیابی میزان تخصص و مهارت حرفه ای مصوب ۱۳۵۴/۳/۱۰ هیات وزیران

ماده ۱- از متقاضیان پروانه تشکیل موسسات کارآموزی موضوع ماده ۱۳ قانون کارآموزی و متقاضیان پروانه های صلاحیت های فنی و حرفه ای و ارزیابی میزان تخصص و مهارت حرفه ای برای اشتغال به خدمات عمومی مبالغ زیر بابت هزینه انجام آزمایش های مربوط دریافت می گردد.

الف- از هر متقاضی پروانه تشکیل موسسه کارآموزی پانصد (۵۰۰) ریال.

ب- از هر مدیر و مربی و معلم موسسه کارآموزی برای تشخیص صلاحیت فنی و حرفه ای چهار صد (۴۰۰) ریال

پ- از هر کارآموز موسسه کارآموزی برای انجام امتحانات پایان دوره کارآموزی و تشخیص میزان مهارت دویست (۲۰۰) ریال.

ت- از هر صنفی برای تعیین میزان مهارت و صلاحیت فنی و حرفه ای پانصد (۵۰۰) ریال.

ث- از هر کارگر واحد صنفی برای تشخیص میزان مهارت سیصد (۳۰۰) ریال.

ج- از هر متقاضی که فاقد گواهینامه آموزش حرفه ای باشد، برای تعیین میزان مهارت و صلاحیت فنی و حرفه ای دویست (۲۰۰) ریال.

تبصره- از کارفرمایانی که به معرفی آنان کارگزارانشان بطور انفرادی یا دسته جمعی برای آزمایش های مذکور در بندهای ث و ج این ماده مراجعه می کنند در موارد انفرادی سیصد (۳۰۰) ریال و در موارد دسته جمعی برای هر کارگر دویست و پنجاه (۲۵۰) ریال دریافت خواهد گردید.

ماده ۲- متقاضیان آزمایش های مذکور در ماده فوق مکلفند مبالغ مربوط را به حساب مخصوص خزانه در بانک مرکزی ایران واریز نموده و رسید بانکی را به ضمیمه تقاضای خود به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تسلیم نمایند.

ماده ۳- وزارت کار و امور اجتماعی در مورد وجوهی که سالانه بر طبق ماده یک این آئین نامه دریافت خواهد کرد، پیش بینی لازم را نموده و سازمان برنامه و بودجه براساس این پیش بینی مبلغی معادل وجوه مزبور را به بودجه وزارت مذکور اضافه خواهد نمود.

مصوبه شماره ۲۸۷ مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۸ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

برای واگذاری صدور مجوز آموزشگاه رانندگی به اداره راهنمایی و رانندگی کشور و تهران

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۳۵۸/۹/۲۱ بنابه پیشنهاد شماره ۱۸۵۳۴/۴/۲۴/۶۹۵۳ مورخ ۱۳۵۸/۸/۲۹ وزارت کشور و موافقت شماره ۹۵۷۸ مورخ ۸۵/۸/۱۴ وزارت کار و امور اجتماعی و به استناد ماده ۱۳ قانون کارآموزی مصوب ۱۳۴۹ تصویب نمودند عبارت زیر:

صدور اجازه تاسیس آموزشگاه های رانندگی به اداره راهنمایی و رانندگی کشور و تهران واگذار می گردد به ماده ۲ آئین نامه نحوه تشکیل و اداره موسسات کارآموزی الحاق شود.

دبیرشورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

لایحه قانونی شماره ۱۷۵۰ مورخ ۱۳۵۹/۰۳/۰۵ راجع به تشکیل شورای عالی هماهنگی

آموزش فنی و حرفه ای کشور مصوب ۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

ماده واحده: به شورای مرکب از وزرا و کارشناسان ارشد وزارتخانه های آموزش و پرورش، فرهنگ و آموزش عالی، کار و امور اجتماعی، کشاورزی و عمران روستایی، بهداشتی و بهزیستی و سازمان برنامه و بودجه اجازه داده می شود که مشکلات و مسائل آموزش فنی و حرفه ای کشور را مورد بررسی قرار داده، هماهنگی لازم را از نظر برنامه ها و استفاده کامل از امکانات ایجاد نماید.

خطوطی اصلی و سیاست های آموزش فنی و حرفه ای کشور توسط این شورا تعیین و تصمیمات متخذه برای کلیه دستگاه های ذیربط لازم الاجراء خواهد بود.

تبصره- آئین نامه اجرایی شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه ای کشور که پیوست این لایحه قانونی می باشد به تصویب شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران رسیده است.

رئیس شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

لایحه قانونی شمول مقررات قانون استخدام کشوری به صندوق کارآموزی و تعیین تکلیف استخدامی کارکنان صندوق مزبور مصوب ۵۹/۳/۱۰ مصوب شورای انقلاب

ماده واحده - از تاریخ تصویب این لایحه قانونی صندوق کارآموزی وابسته به وزارت کار و امور اجتماعی در شمول مقررات قانون استخدام کشوری قرار می گیرد و کارکنان صندوق مزبور که به طور تمام وقت در مقابل دریافت دستمزد به خدمت اشتغال دارند بدون شرط درخواست آنان طبق ماده ۱۵۰ الحاقی به قانون استخدام کشوری و به ترتیب مقرر در آیین نامه اجرایی آن به رسمی تبدیل وضع می یابند.

لایحه قانونی شماره : ۶۰۸۲ مورخه ۱۳۵۹/۴/۲۵ راجع به تشکیل سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی

ماده واحده :

به وزارت کار و اموراجتماعی اجازه داده می شود اداره کل آموزش فنی و حرفه ای مراکز تعلیمات حرفه ای، صندوق کارآموزی، کانون های کارآموزی و واحدهای مربوط به مطالعات نیروی انسانی و اشتغال خود را در سازمانی به نام سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی وابسته به وزارت کار و اموراجتماعی متمرکز نماید.

رئیس سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی معاون وزیر کار و اموراجتماعی خواهد بود. بودجه سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی از محل کمک دولت و درآمد اختصاصی پیش بینی شده در ماده ۱۴ قانون کارآموزی مصوب ۱۳۴۹ تامین می شود.

اعتبار مصوب سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی به استناد مواد یک و دو به عنوان کمک دولت ضمن ماده ۱۶ بودجه سازمان مذکور منظور می گردد.

اعتبار واحدهای سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی در استان ها و شهرستان ها که از مرکز حواله می شود، توسط هیات امناء همان استان و شهرستان هزینه خواهد شد.

ترکیب و تشکیل هیات امناء در استان ها و شهرستان ها بنا به پیشنهاد معاون وزیر کار و رئیس سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی و تصویب وزیر کار و امور اجتماعی بعمل خواهد آمد.

رئیس شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران

تشکیلات تفصیلی حوزه مرکزی سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی وابسته به وزارت کار

۴۰۸ - ۱۳۵۹،۱۱،۰۶ - ۴۵۴۶۲ - ۱۳۵۹،۱۰،۲۹

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۵۹،۱۰،۲۹ بنا به پیشنهاد شماره ۱۱،۱۹۴۹ مورخ ۵۹،۹،۲۹ سامان امور اداری و استخدامی کشور، تشکیلات تفصیلی حوزه مرکزی سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی (وابسته به وزارت کار و امور اجتماعی) را که در اجرای مفاد ماده ۹ قانون نحوه بازنشسته کردن و بازخرید خدمت کارکنان مازاد بر احتیاج دولت مصوب

۵۹،۴،۱۴ و لایحه قانون راجع به تشکیل سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی مصوب ۵۹،۴،۱۵ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران تنظیم شده بود به شرح پیوست مورد تصویب قرار دادند.

محمدعلی رجایی - نخست وزیر

هدف، وظایف، سازمان و پستهای سازمانی سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی (وزارت کار و امور اجتماعی) الف فهرست مندرجات

قسمت اول - هدف و وظایف اساسی

الف - هدف

تأمین و تربیت نیروی انسانی متخصص، ماهر و نیمه ماهر مورد نیاز صنایع و خدمات کشور و برنامه ریزی آموزش و اشتغال نیروی انسانی بر اساس سیاستهای کلی دولت در بخش های کشاورزی صنعت و خدمات

ب - وظائف اساسی

تدوین برنامه های آموزش و اشتغال نیروی انسانی در رابطه با برنامه های اقتصادی کشور

پیش بینی نیازمندی های اقتصادی ملی به نیروی کار و تأمین آن از نظر تخصیص مهارت از طریق مطالعه طرح های عمرانی و آبادانی کشور

مشارکت در مذاکرات مربوط به انعقاد قراردادهای سرمایه گذاری جهت بررسی نیازها و تأمین نیروی انسانی طرح های مزبور و برنامه ریزی در رفع این نیازها

مطالعه و بررسی برنامه های سرمایه گذاری کشور در ایجاد و یا گسترش واحدهای صنعتی و تولیدی و تحولات آن از نظر کاربرد تکنولوژی جدید و اتوماسیون و تأثیرات که در جذب نیروی کار خواهد داشت و ارائه پیشنهادات لازم

مطالعه و بررسی نتایج آمار جمعیت و صفات کیفی و کمی آن در مناطق مختلف کشور و برآورد ترکیب جمعیت آینده به تفکیک جمعیت فعال، غیرفعال و آماده به کار و برنامه ریزیهای لازم در امر آموزش و اشتغال به منظور رفع نارساییها در ارتباط با برنامه ها کلی دولت

ارتباط با کلیه مؤسسات آموزشی کشور به منظور اطلاع از کمیت و کیفیت و بازده آموزشی این مؤسسات و ایجاد هماهنگی در برنامه های آموزشی آنان به منظور انطباق با سیاست اشتغال

استفاده از امکانات فنی و سرمایه ای کشور اعم از دولتی یا خصوصی برای توسعه کارآموزی حرفه ای

راهنمایی علمی و فنی و تشویق مدیران صنایع در زمینه تأمین مراکز کارآموزی در جوار و یا نزدیک واحدهای تولیدی

...

تصویب نامه شماره ۱۲۴۸۴۸ مورخه ۱۳۶۰/۱۱/۱۱ هیات وزیرانه پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۰/۱۱/۷ بنا به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی و به استناد تبصره ۲۶ قانون بودجه سال ۱۳۶۰ تصویب نمود که «سازمان آموزش فنی و نیروی انسانی» تغییر کرده و به «سازمان آموزش فنی و حرفه ای» تبدیل می گردد و معاونت جدید «برنامه ریزی و اشتغال» برای تنظیم و تمرکز امور مربوط به «برنامه ریزی، نیروی انسانی و اشتغال» در وزارت کار و امور اجتماعی ایجاد گردد.

براین اساس کلیه قسمت هایی که مستقیماً به آموزش فنی و حرفه ای ارتباط ندارند از سازمان مذکور منفک و به وزارت کار و امور اجتماعی ملحق گردند.

نخست وزیر

تصویب نامه هیات وزیران

شماره ۸۷۲۴۶/ت/۶۹۲

تاریخ ۱۳۶۷/۰۹/۲۷

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۲/۹/۱۹ به استناد نامه شماره ۶۴/۲۳۵۶ مورخ ۱۳۶۲/۶/۴ ریاست محترم جمهوری مبنی بر اینکه آموزشگاه های تعلیم رانندگی را مشمول قانون نظام صنفی دانسته است، تصویب نمودند: مصوبه شماره ۲۳۴۹۲۶ مورخ ۱۳۶۲/۴/۲ هیات وزیران لغو می گردد. بدیهی است صدور پروانه اشتغال آموزشگاه های مذکور طبق تبصره ۲ ماده ۳۵ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۵۹/۲/۱۳ شورای انقلاب و با اخذ مجوز از اداره راهنمایی و رانندگی انجام خواهد گردید.

نخست وزیر

آئین نامه اجرایی تبصره ۳ ماده ۱۶ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۶۳/۱۲/۴ هیات عالی نظارت

فصل اول- تعیین صلاحیت فنی و میزان مهارت

ماده ۱- به منظور تعیین صلاحیت فنی و میزان مهارت کارگران فنی، واحدهای صنفی در مشاغلی که ضروری تشخیص داده شوند باتوجه به اولویت های لازم بر طبق مقررات این آئین نامه به تدریج آزمون های مربوط بعمل خواهد آمد.

تبصره- تشخیص ضرورت تعیین صلاحیت فنی و میزان مهارت برای مشاغل به عهده سازمان آموزش فنی و حرفه ای با همکاری شورای مرکزی اصناف می باشد.

ماده ۲- کلیه آزمون ها و تعیین صلاحیت فنی کارگران واحدهای صنفی توسط کمیته ای زیر نظر و با مسئولیت سازمان آموزش فنی و حرفه ای وزارت کار و امور اجتماعی خواهد بود.

ماده ۳- کمیته آزمون در هر حرفه و شغل متشکل از دو نفر از مجرب ترین مربیان آموزش فنی و حرفه ای با انتخاب سازمان مزبور و یک نفر از طرف اتحادیه صنف مربوط به پیشنهاد کتبی شورای مرکزی اصناف و حکم وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) تعیین می شود.

ماده ۴- استانداردهای مهارت و تخصصی توسط وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) تهیه می شود و در صورت نیاز از متخصصین مربوطه جهت تهیه و تدوین استانداردها دعوت بعمل خواهد آمد.

تبصره- استانداردهای مذکور در این ماده در وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) به ثبت خواهد رسید و از طریق دبیرخانه هیات عالی نظارت برای اجرا و هماهنگی به کمیسیون های نظارت بر شوراهای مرکزی اصناف سراسر کشور ابلاغ خواهد گردید.

ماده ۵- شرط اصلی صلاحیت اشتغال موفقیت در آزمون مربوطه می باشد و مادام که استاندارد هر یک از مشاغل موضوع این آئین نامه مشخص نگردیده نظر اتحادیه مربوطه به هر حرفه با تایید وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) برای صدور پروانه کافی است.

ماده ۶- اتحادیه ها مکلفند پس از تصویب استاندارد مربوط به هر حرفه و شغل و تشکیل کمیته آزمون افراد را از طریق شورای مرکزی اصناف برای شرکت در آزمون های مقرر به مدیریت سازمان آموزش فنی و حرفه ای معرفی نمایند.

ماده ۷- هر کارگر واحد صنفی پس از دریافت معرفی نامه از اتحادیه مکلف است در وقت تعیین شده در آزمون های مقرر شرکت نماید، عدم شرکت در آزمون بدون عذر موجه به منزله عدم رعایت دستورات اتحادیه تلقی خواهد شد. تشخیص عذر موجه با اتحادیه و تایید سازمان آموزش فنی و حرفه ای است.

ماده ۸- آزمون های تعیین صلاحیت فنی بصورت مستمر و براساس دستورالعمل هایی است که توسط مربیان مذکور تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می رسد.

ماده ۹- افراد صنفی که در آزمون مقرر پذیرفته نشوند می توانند پس از طی دوره های آموزشی مرکز آموزش فنی و حرفه ای مجدداً در آزمون مربوط شرکت نمایند.

تبصره ۱- هر فرد صنفی بیش از سه بار نمی تواند در آزمون شرکت نماید و فاصله بین آزمون ها بیش از سه ماه خواهد بود.
تبصره ۲- عدم موفقیت در آزمون مجدد موضوع این ماده دلیل بر عدم صلاحیت فنی فرد صنفی خواهد بود، و نسبت به لغو پروانه کسب وی اقدام خواهد شد.

تبصره ۳- از تاریخ اجرای این آئین نامه افراد صنفی مکلفند ظرف مدت ۹ ماه با توجه به متن تبصره ۱ این ماده در امتحانات مربوطه به رشته خود در مشاغل که براساس اولویت دریافت دارند در غیر اینصورت پروانه صنفی آنها لغو خواهد شد.

فصل دوم- آموزش

ماده ۱۰- به منظور بالا بردن میزان اطلاعات و مهارت فنی افراد صنفی فاقد صلاحیت فنی و همچنین ارتقاء کارآئی آنان دوره های آموزش لازم به موجب این آئین نامه توسط وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه ای) ترتیب داده خواهد شد.

تبصره- آن دسته از مشاغل و حرفه هایی که آموزش آنان در سازمان آموزش فنی و حرفه ای مقدور نمی باشد توسط شورای مرکزی اصناف و همکاری اتحادیه های ذیربط بصورت استاد شاگردی با توجه به خط مشی و زیر نظر سازمان آموزش فنی و حرفه ای آموزش داده خواهد شد.

ماده ۱۱- شرکت افراد صنفی دارای صلاحیت فنی در دوره های آموزش تکمیلی که با توجه به ماهیت وظایف و بر حسب مورد به تشخیص شورای مرکزی اصناف پس از هماهنگی با سازمان آموزش فنی و حرفه ای اعلام می گردد، الزامی است و تمدید پروانه و کارت عضویت این قبیل افراد صنفی منوط به طی دوره های لازم و موفقیت در آزمون مهارت و تخصص حرفه مورد عمل می باشد.

فصل سوم- سایر مقررات

ماده ۱۲- از تاریخ تصویب این آئین نامه صدور پروانه کسب (تاسیس واحد صنفی) و تجدید پروانه کسب و کارت عضویت موکول به ارائه گواهینامه صلاحیت فنی موضوع بند ۱۰ ماده ۴ ضوابط صدور پروانه های صنفی خواهد بود.

ماده ۱۳- مشمولان ماده ۵۶ و ۵۷ قانون نظام صنفی جهت شرکت در آزمون تعیین صلاحیت فنی و میزان مهارت و همچنین شرکت در دوره های آموزش لازم بر حسب مورد بوسیله بخشداری ها یا شهرداری های مربوطه به شورای مرکزی اصناف مرکز شهرستان معرفی خواهند شد.

ماده ۱۴- آئین نامه اجرایی تبصره ماده ۱۶ قانون نظام صنفی شامل سه فصل و ۱۴ ماده و ۶ تبصره در جلسه مورخ ۶۳/۱۲/۴ هیات عالی نظارت به تصویب رسید.

صنوفی که از تاریخ ۱۳۶۳/۱۲/۴ مشمول رعایت آئین نامه بوده اند :

وزارت بازرگانی

۱) صنف فلز تراش و ماشین ساز

۲) مکانیسین های اتومبیل

۳) آهنگران اتومبیل

۴) تعمیر کاران لوازم برقی

۵) الکتریکی و سیم کشی ساختمان

۶) تابلو سازان برق فشار قوی

۷) لوله کشی، تعمیر کاران و نصب کنندگان تاسیسات شوفاژ

۸) آهن سازان

۹) مصنوعات فلزی

۱۰) آهنگران ساختمان و درب و پنجره

- ۱۱ صنایع آلومینیوم درب و پنجره سازان
- ۱۲ آرایشگران زنانه و مردانه
- ۱۳ مبیل سازان و درودگران
- ۱۴ ذوب فلز
- ۱۵ گلگیر و رادیاتور ساز
- ۱۶ باطری ساز
- ۱۷ تعمیر کاران دوچرخه و موتور سیکلت
- ۱۸ تعمیر کنندگان ماشین های اداری و تحریر
- ۱۹ خیاطان
- ۲۰ پیراهن دوزان
- ۲۱ نقاشان اتومبیل
- ۲۲ تولید کنندگان پوشاک و سیسمونی
- ۲۳ چاپخانه داران
- ۲۴ کلیشه و گراور
- ۲۵ عکاسان
- ۲۶ سازندگان ظروف آلومینیوم
- ۲۷ باغبان
- ۲۸ سراجان و تشک دوزان
- ۲۹ تولید کنندگان کشیاف
- ۳۰ تولید کنندگان سماور و چراغ
- ۳۱ کفاشان دست دوز
- ۳۲ نقاشان ساختمان
- ۳۳ تعویض روغن و لاستیک و پنچرگیری
- ۳۴ سازندگان طلا و جواهر
- ۳۵ لوازم مسی
- ۳۶ سیمان کاران و موزائیک سازمان
- ۳۷ صحافان و آلبوم ساز
- ۳۸ حفر چاه های عمیق و نیمه عمیق

آئین نامه اجرایی تبصره ۳ ماده ۳۵ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۶۳/۱۲/۱۱ هیات عالی نظارت

- ماده ۱- مشاغل فنی موضوع تبصره ۳ ماده ۳۵ قانون نظام صنفی به شرح لیست ذیل تعیین می گردد.
تبصره- آن دسته از مشاغل فنی که بر حسب ضرورت در آینده ایجاد می گردد با تصویب هیات عالی نظارت به لیست مشاغل فنی موضوع ماده یک اضافه خواهد گردید.
- ماده ۲- کیفیت صدور پروانه اشتغال برای مشاغل تعیین شده طبق آئین نامه های اجرایی تبصره ماده ۱۶ قانون نظام صنفی و تبصره ۳ ماده ۳۵ قانون مذکور خواهد بود.
- ۱) صنف فلز تراش و ماشین ساز

- ۲) مکانیسین های اتومبیل
- ۳) تعمیر کاران لوازم برقی
- ۴) آهنگران اتومبیل
- ۵) الکتریکی و سیم کشی
- ۶) تابلوسازان برق فشار قوی
- ۷) لوله کشی و تعمیر کاران و نصب کنندگان تاسیسات شوفاژ
- ۸) آهن سازان
- ۹) مصنوعات فلزی
- ۱۰) تعمیر کاران ساختمان و درب و پنجره
- ۱۱) صنایع آلومینیوم درب و پنجره سازان
- ۱۲) آرایشگران زنانه و مردانه
- ۱۳) میل سازان و درودگران
- ۱۴) ذوب فلزات
- ۱۵) گلگیر و رادیاتور سازی
- ۱۶) باطری سازی
- ۱۷) تعمیر کنندگان ماشین های اداری و تحریر
- ۱۸) تعمیر کنندگان دوچرخه و موتورسیکلت
- ۱۹) خیاطان
- ۲۰) پیراهن دوزان
- ۲۱) نقاشان اتومبیل
- ۲۲) تولیدکنندگان پوشاک و سیسمونی
- ۲۳) چاپخانه داران
- ۲۴) کلیشه و گراور
- ۲۵) عکاسان
- ۲۶) سازندگان ظروف آلومینیوم
- ۲۷) دباغان
- ۲۸) سراجان و تشک دوزان
- ۲۹) تولید کنندگان کشفاف
- ۳۰) تعمیر کاران سماور و چراغ سازان
- ۳۱) کفاشان دست دوز
- ۳۲) نقاشان ساختمان
- ۳۳) تعویض روغن و لاستیک و پنچرگیری
- ۳۴) سازندگان طلا و جواهر
- ۳۵) لوازم مسی
- ۳۶) سیمانکاران و موزائیک سازان
- ۳۷) صحافان و آلبوم ساز

۳۸) حفر چاه های عمیق و نیمه عمیق

آئین نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۳۵ قانون نظام صنفی برای ۳۸ نوع صنف فنی در جلسه مورخ ۶۳/۱۲/۱۱ هیات عالی نظارت به تصویب رسید.

اصلاحات و الحاقات سال ۱۳۶۸ ماده ۱۶ قانون نظام صنفی مصوب تیرماه ۱۳۵۹ شورای انقلاب

ماده ۱۶- افراد صنفی فاقد صلاحیت فنی مکلف به دریافت گواهی اشتغال فنی از مراجع ذیصلاح می باشند در غیر اینصورت پروانه کسب آنان لغو خواهد شد.

تبصره- آئین نامه اجرایی این ماده و تعیین استانداردها و ضوابط لازم و مدتی که برای کسب صلاحیت فنی در مشاغل گوناگون در نقاط مختلف کشور لازم است همچنین نحوه تامین هزینه های آموزش حرفه ای افراد صنفی از طرف وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت بازرگانی، وزارت آموزش و پرورش و مجمع امور صنفی تهیه و بعد از تصویب هیات عالی نظارت به مرحله اجرا گذارده خواهد شد.

موادی از قانون کار جمهوری اسلامی ایران مصوب آبان ماه ۱۳۶۹ در ارتباط با سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور

فصل پنجم- آموزش و اشتغال- مبحث اول- کارآموز و مراکز کارآموزی

۱-مراکز کارآموزی :

ماده ۱۰۷- در اجرای قانون اساسی و به منظور اشتغال مولد و مستمر جویندگان کار و نیز بالابردن دانش فنی کارگران، وزارت کار و امور اجتماعی مکلف است امکانات آموزشی لازم را فراهم سازد.

تبصره- وزارتخانه ها و سازمان های ذینفع موظف به همکاری لازم با وزارت کار و امور اجتماعی می باشند.

ماده ۱۰۸- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است بر حسب نیاز و باتوجه به استقرار نوع صنعت موجود در نقاط مختلف کشور برای ایجاد و توسعه مراکز کارآموزی ذیل در سطوح مختلف مهارت اقدام نماید.

الف- مراکز کارآموزی پایه برای آموزش کارگران و کارجویان غیرماهر.

ب- مراکز کارآموزی تکمیل مهارت و تخصص های مورد برای بازآموزی، ارتقاء مهارت و تعلیم تخصص های پیشرفته به کارگران و کارجویان نیمه ماهر، و ماهر و مربیان آموزش حرفه ای.

ج- مراکز تربیت مربی برای آموزش مربیان مراکز کارآموزی.

د- مراکز کارآموزی خاص معلولین و جانبازان با همکاری وزارتخانه ها و سازمانی ذیربط (مانند وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بنیاد شهید و بنیاد جانبازان و...)

ماده ۱۰۹- مراکز آموزش مذکور در ماده ۱۰۸ این قانون از نظر مالی و اداری با رعایت قانون محاسبات عمومی بطور مستقل زیر نظر وزارت کار و امور اجتماعی اداره خواهند شد.

ماده ۱۱۰- واحدهای صنعتی- تولیدی و خدماتی بمنظور مشارکت در امر آموزش کارگر ماهر و نیمه ماهر مورد نیاز خویش مکلفند نسبت به ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه و یا بین کارگاهی همکاری های لازم را به وزارت کار و امور اجتماعی بعمل آورند.

تبصره ۱- وزارت کار و امور اجتماعی استانداردها و جزوات مربوط به امر آموزش در امر مراکز کارآموزی جوار کارگاهی و بین کارگاهی را تهیه و در مورد تعلیم و تامین مربیان مراکز اقدام می نماید.

تبصره ۲- دستورالعمل ها و مقررات مربوط به ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی بر حسب مورد به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۱۱- علاوه بر تشکیل مراکز کارآموزی توسط وزارت کار و امور اجتماعی، آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد نیز بمنظور آموزش صنعت یا حرفه معین، بوسیله اشخاص حقیقی و یا حقوقی، با کسب پروانه از وزارت کار و امور اجتماعی تاسیس می شود.

تبصره- آئین نامه مربوط به تشخیص صلاحیت فنی و موسسات کارآموزی آزاد و صلاحیت مسئول و مربیان و نیز نحوه نظارت وزارت کار و امور اجتماعی بر این موسسات با پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

۲- کارآموز و قرارداد کارآموزی :

ماده ۱۱۲- از لحاظ مقررات این قانون کارآموز به افراد ذیل اطلاع می شود :

الف- کسانی که فقط برای فراگرفتن حرفه خاص، بازآموزی یا ارتقاء مهارت برای مدت معین در مراکز کارآموزی یا آموزشگاه های آزاد آموزش می بینند.

ب- افرادی که به موجب قرارداد کارآموزی به منظور فرا گرفتن حرفه ای خاص برای مدت معین که زاید بر سه سال نباشد، در کارگاهی معین به کارآموزی توأم با کار اشتغال دارند مشروط بر آنکه سن آنها از ۱۵ سال کمتر نبوده و از ۱۸ سال تمام بیشتر نباشد.

تبصره ۱- کارآموزان بند الف ممکن است کارگرانی باشند که مطابق توافق کتبی منعقد شده با کارفرما به مراکز کارآموزی معرفی می شوند و یا داوطلبانی باشند که شاغل نیستند و راساً به مراکز کارآموزی مراجعه می نمایند.

تبصره ۲- دستورالعمل های مربوط به شرایط پذیرش، حقوق و تکالیف دوره کارآموزی، داوطلبان مذکور در بند (ب) با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می رسد.

ماده ۱۱۳- کارگران شاغلی که مطابق تبصره یک ماده ۱۱۲ برای کارآموزی در یکی از مراکز کارآموزی پذیرفته می شوند، از حقوق زیر برخوردار خواهند بود:

الف- رابطه استخدامی کارگر در مدت کارآموزی قطع نمی شود و این مدت از هر لحاظ جزء سوابق کارگر محسوب می شود.

ب- مزد کارگر در مدت کارآموزی از مزد ثابت یا مزد مبنا کمتر نخواهد بود.

ج- مزایای غیر نقدی، کمک ها و فوق العاده هایی که برای جبران هزینه زندگی و مسئولیت های خانوادگی به کارگر پرداخت می شود در دوره کارآموزی کماکان پرداخت خواهد شد.

چنانچه کارفرما قبل از پایان مدت، بدون دلیل موجه مانع ادامه کارآموزی شود، و از این طریق خسارتی به کارگر وارد گردد، کارگر می تواند به مراجع حل اختلاف مندرج در این قانون مراجعه و مطالبه خسارت نماید.

ماده ۱۱۴- کارگری که مطابق تبصره ۱ ماده ۱۱۲ برای کارآموزی در یکی از مراکز کارآموزی پذیرفته می شود، مکلف است:

الف- تا پایان مدت مقرر به کارآموزی بپردازد و بطور منظم در برنامه های کارآموزی شرکت نموده و مقررات و آئین نامه های واحد آموزشی را مراعات نماید و دوره کارآموزی را با موفقیت به پایان برساند.

ب- پس از دوره کارآموزی، حداقل در برابر مدت کارآموزی در همان کارگاه به کار اشتغال ورزد.

تبصره- در صورتیکه کارآموز پس از اتمام کارآموزی حاضر به ادامه کار در کارگاه نباشد، کارفرما می تواند برای مطالبه خسارت مندرج در قرارداد کارآموزی به مراجع حل اختلاف موضوع این قانون مراجعه و تقاضای دریافت خسارت نماید.

ماده ۱۱۵- کارآموزان مذکور در بند (ب) ماده ۱۱۲ تابع مقررات مربوط به کارگران نوجوان مذکور در مواد ۷۹ الی ۸۴ این قانون خواهند بود، ولی ساعت کار آنان از شش ساعت در روز تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۱۱۶- قرارداد کارآموزی علاوه بر مشخصات طرفین باید حاوی مطالب ذیل باشد :

الف- تعهدات طرفین

ب- سن کارآموز

ج- مزد کارآموز

د- محل کارآموزی

ه- حرفه یا شغلی که طبق استاندارد مصوب، تعلیم داده خواهد شد

و- شرایط فسخ قرارداد (در صورت لزوم)

ز- هر نوع شرط دیگری که طرفین در حدود مقررات قانونی ذکر آن را در قرارداد لازم بدانند.

ماده ۱۱۷- کارآموزی توأم با کار نوجوان تا سن ۱۸ سال تمام (موضوع ماده ۸۰ این قانون) در صورتی مجاز است که از حدود توانائی آنان خارج نبوده و برای سلامت و رشد جسمی و روحی آنان مضر نباشد.

ماده ۱۱۸- مراکز کارآموزی موظفند برای آموزش کارآموز وسایل و تجهیزات کافی را مطابق استانداردهای آموزشی وزارت کار و امور اجتماعی در دسترس وی قرار دهند و بطور منظم و کامل حرفه مورد نظر را به او بیاموزند و برای سلامت و ایمنی کارآموز در محیط کارآموزی امکانات لازم را فراهم آورند.

تصویب نامه شماره ۱۲۶۱۵۶/ت ۲۲ مورخ ۱۳۷۰/۰۲/۱۷ کمیسیون موضوع اصل ۱۳۸

آئین نامه اجرایی تبصره ۲۶ قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

اکثریت وزرای عضو کمیسیون امور زیر بنائی و صنعت هیات دولت در جلسه مورخ ۱۳۷۰/۱/۲۵ باتوجه به اختیار تفویضی هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۹/۱/۱۵ بنا به پیشنهاد وزارت کار و اموراجتماعی و به استناد تبصره ۲۶ قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ آئین نامه اجرایی تبصره مزبور را به شرح زیر تصویب نمودند :

آئین نامه اجرایی تبصره ۲۶ قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- صادر کنندگان هرگونه مجوز و پروانه کار در مشاغل تولیدی، خدماتی و صنفی در کلیه بخش های اقتصادی موظفند در زمان صدور مجوز و پروانه کار برای متقاضیان، اولویت را به کسانی بدهند که دوره ویژه آموزش های فنی و حرفه ای مورد نیاز را طی نموده و به اخذ گواهینامه نایل شده باشند.

ماده ۲- تشخیص معتبر بودن گواهینامه های آموزشی فنی و حرفه ای حسب مورد با وزارتخانه های آموزش و پرورش، فرهنگ و آموزش عالی، وزارت کار و اموراجتماعی و سازمان اموراداری و استخدامی کشور است.

تبصره ۱- رشته هایی که تشخیص معتبر بودن گواهینامه های آموزش فنی و حرفه ای آنها، نیاز به نظریه سایر سازمان های ذیربط دارد وزارت کار و اموراجتماعی نظریه لازم را اخذ خواهد نمود.

تبصره ۲- وزارت کار و اموراجتماعی می تواند برای متقاضیانی که مهارت آنان در حد استاندارد نیست دوره های خاص ارتقاء مهارت ایجاد نماید.

ماده ۳- معرفی آموزش دیدگان (موضوع ماده ۱ این آئین نامه) برای کسب مجوز پروانه کار در مشاغل تولیدی، خدماتی و صنفی توسط وزارت کار و اموراجتماعی انجام خواهد شد.

ماده ۴- کلیه صادر کنندگان مجوز پروانه کار مذکور در ماده ۱ این آئین نامه چنانچه بخواهند برای متقاضیانی که دوره آموزش مربوطه را طی نکرده اند مجوز و پروانه کار صادر نمایند موظفند با رعایت قانون نظام صنفی و سایر قوانین مربوط قبلا در مورد فرد یا افراد متقاضی واجد شرایط از وزارت کار و اموراجتماعی استعلام نمایند.

ماده ۵- وزارت کار و اموراجتماعی موظف است با همکاری سایر دستگاه های ذیربط برای متقاضیان مجوز پروانه کار موضوع این آئین نامه دوره های آموزش فنی و حرفه ای برگزار نماید و هزینه این دوره توسط متقاضیان پرداخت می گردد. تبصره ۱- هزینه های دوره آموزشی و آزمون مطابق جدولی که به تایید وزیر کار و اموراجتماعی میرسد مشخص خواهد شد. تبصره ۲- وزارت کار و اموراجتماعی می تواند برای برگزاری دوره های مذکور ماده ۵ از نظام آموزشگاه های آزاد نیز استفاده نماید. این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۷۰/۰۲/۱۷ به تایید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است. معاون اول رئیس جمهور

تصویب نامه شماره ۲۷۷۶۳/ت ۴۴۴ تاریخ ۱۳۷۱/۰۹/۲۸ هیات وزیران

وزارت آموزش و پرورش - وزارت کار و اموراجتماعی

آئین نامه همکاری وزارتخانه ها، سازمان ها و مراکز تولیدی و آموزشی در اجرای نظام جدید آموزش متوسطه هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۱/۸/۶ بنا به پیشنهاد شماره ۱۲۰/۴۶۶۳ مورخ ۱۳۷۱/۳/۱۳ وزارت آموزش و پرورش و به استناد اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره تغییر نظام آموزش و پرورش دوره متوسطه، آئین نامه " همکاری وزارتخانه ها، سازمان ها و مراکز تولیدی و آموزشی در اجرای جدید آموزش متوسطه " را بشرح زیر تصویب نمود :

آیین نامه همکاری وزارتخانه ها، سازمانها و مراکز تولیدی و آموزشی در اجرای نظام

جدید آموزش متوسطه

ماده ۱- آموزش های مشمول نظام جدید آموزش متوسطه (کار - دانش) به آموزشهایی گفته می شود که اسباب ایجاد مهارت های لازم و به فعلیت درآمدن استعداد های نهفته دانش آموزان و جوانان در سن تحصیل را فراهم آورده و آنان را برای احراز شغل، حرفه و کسب و کار مشخص در سطوح کارگر ماهر و نیمه ماهر و کاردانی آماده سازد، یا مهارت و دانش آنها را برای انجام کاری که به آنان محول شده است تا سطوح مطلوب افزایش بخشد.

فصل اول - آموزش های مشمول قانون کار

ماده ۲- آموزش های مشمول این فصل عبارت است از کلیه آموزشهای مهارتی و کوتاه مدتی که مشمول قانون کار و قانون کارآموزی بوده و توسط یا با نظارت وزارت کار و امور اجتماعی به اجرا گذاشته می شوند.

ماده ۳- مراکز آموزش مهارت برای اجرای آموزشهای موضوع این آیین نامه می تواند یکی از انواع زیر باشد:

الف - مراکز آموزش مهارت موضوع ماده (۱۰۸) قانون کار.

ب - مراکز آموزش مهارت وزارت آموزش و پرورش که بر اساس ماده (۱۰) این آیین نامه مجری آموزشهای کار دانش گردند.

ج - مؤسسات کارآموزی و آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد که دارای پروانه مربوط باشد.

د - مراکز آموزش مهارت جوار کارخانه ها یا مؤسسات تولیدی و خدماتی مشمول قانون کارآموزی.

ه - کلیه مؤسسات و واحدهای تولیدی و خدماتی که به شیوه استاد - شاگردی یا شیوه های مناسب دیگر به تربیت کارآموز همت گمارند، مشروط بر آن که برنامه های آموزشی مناسب با فعالیت و نیاز آنها باشد.

ماده ۴- استانداردهای مهارت در سطوح مختلف توسط وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می شود. در مواردی که استاندارد مهارت وجود ندارد استاندارد و لازم توسط وزارت آموزش و پرورش تهیه و به تصویب مرجع قانونی آن در وزارت کار و امور اجتماعی می رسد.

ماده ۵ - آزمونهای مهارت موضوع این فصل توسط وزارت کار و امور اجتماعی برگزار می شود. برای مناطقی که وزارت کار و امور اجتماعی امکانات لازم برای برگزاری آزمون مهارت ندارد، این وظیفه با همکاری و نظارت وزارت کار و امور اجتماعی به عهده وزارت آموزش و پرورش است.

تبصره - صدور گواهینامه مهارت با وزارت کار و امور اجتماعی است.

ماده ۶ - تدوین برنامه های آموزشی و تعیین مواد و کتابهای آموزشی و کمک آموزش برای نیل به استانداردهای مهارت موضوع این فصل، برای آن گروه از مؤسسات آموزش و پرورش که نسبت به اجرای دوره های مهارت آموزی اقدام می نمایند بر عهده وزارت آموزش و پرورش است، تا بر اساس آن سایر دستگاه های بتوانند در صورت لزوم تغییرات لازم را در برنامه های آموزشی خود اعمال نمایند.

ماده ۷ - تعیین انواع زمینه ها و رشته های مهارت آموزی و انتخاب روشهای متناسب با نیازهای منطقه برای جوابگویی به نیازهای نیروی انسانی برنامه های توسعه منطقه در چارچوب قوانین، مقررات، سیاستها و آیین نامه های مصوب بر عهده کمیسیون هماهنگی آموزش فنی و حرفه ای استان وابسته به شورای عالی هماهنگی آموزش فنی و حرفه ای کشور است.

ماده ۸ - وزارت کار و امور اجتماعی موظف است بخشی از ظرفیت مراکز آموزشی تابع خود را برای پذیرش دانش آموزان شاخه کار دانش جهت مهارت آموزی اختصاص دهد.

تبصره ۱ - سازمان امور اداری و استخدامی کشور و سازمان برنامه و بودجه همکاری لازم را برای توسعه مراکز کارآموزی و تربیت مربی مورد نیاز وزارت کار و امور اجتماعی به عمل خواهند آورد.

تبصره ۲ - دستورالعمل چگونگی پذیرش این افراد در مراکز کارآموزی توسط وزارتخانه های آموزش و پرورش و کار و امور اجتماعی تهیه می گردد.

ماده ۹ - در ازای پذیرش هر کارآموز درس تحصیلی معرفی شده از جانب وزارت آموزش و پرورش، توسط مراکز موضوع بندهای (د) و (ه) ماده (۳)، هزینه سرانه آموزش که به وسیله کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارتخانه های آموزش و پرورش و کار و امور اجتماعی و سازمان برنامه و بودجه تعیین می گردد از طریق وزارت کار و امور اجتماعی به مراکز فوق الذکر پرداخت خواهد شد.

تبصره - سازمان برنامه و بودجه همه ساله اعتبار مورد نیاز اجرای این ماده را به ترتیب مقتضی در ذیل اعتبارات مربوط به آموزش و پرورش منظور می نماید.

ماده ۱۰ - وزارت آموزش و پرورش می تواند بر اساس آیین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد، نسبت به اخذ پروانه تأسیس آموزشگاه در آن دسته از واحدهای آموزشی تابع خود که دارای امکانات و تسهیلات موضوع آیین نامه مذکور می باشد، اقدام نماید.

ماده ۱۱ - وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و آموزش و پرورش اختیارات لازم را برای انجام مفاد مقررات این فصل به ادارات کل و مراجع ذیربط در استانها و مناطق کشور برابر مقررات مربوط تفویض می نمایند.

فصل دوم - سایر آموزش ها

ماده ۱۲ - آموزشهای مشمول این فصل عبارتند از:

- ۱- آموزش های شاخه متوسطه فنی و حرفه ای و دوره کاردانی پیوسته نظام جدید متوسطه.
- ۲- آموزش های مهارتی و کوتاه مدتی که مشمول قانون کار و قانون کارآموزی نیستند.
- ۳- آموزش هایی که بر اساس برنامه های درسی مصوب برای کارورزی دانش آموزان و دانشجویان در محیط های کار ارائه می شود.
- ۴- آموزش های ترویجی کوتاه مدت که برای روستاییان، کشاورزان و دامداران برگزار می شود.
- ۵- آموزش های مراکز آموزش روستایی و جهاد سازندگی

۶- آموزشهای هنرستانهای کشاورزی و دبیرستانهای دامپروری.

ماده ۱۳ - وزارتخانه‌ها یا دستگاه‌هایی که متولی آموزشهای این فصل هستند، استانداردهای مهارت آموزشهای موضوع این فصل را تعیین می‌کنند. در مواردی که استاندارد مهارت وجود ندارد، وزارت آموزش و پرورش استاندارد لازم را تهیه و به تصویب مرجع ذیربط می‌رساند.

ماده ۱۴ - وزارتخانه‌ها یا دستگاه‌هایی که متولی آموزشهای این فصل هستند، آزمونهای مهارت مربوط به آموزشهای موضوع این فصل را برگزار می‌کنند. در مناطقی که وزارتخانه‌ها یا دستگاه‌های یاد شده، امکانات لازم را برای برگزاری آزمون مهارت ندارند، این وظیفه با همکاری و نظارت دستگاه ذیربط، بر عهده وزارت آموزش و پرورش است.

تبصره - صدور گواهینامه مهارت آموزشهای موضوع این فصل بر عهده دستگاه ذیربط است.

فصل سوم - سایر مقررات

ماده ۱۵ - افرادی که واجد شرایط تحصیل در دوره متوسطه هستند و برای کسب آموزشهای مهارتی در مراکز آموزش موضوع ماده (۳) این آیین‌نامه ثبت نمایند، یا از آموزشهای موضوع فصل دوم این آیین‌نامه استفاده کنند، می‌توانند برای کسب سایر آموزشهای مورد نیاز شاخه مهارت آموزی (کار - دانش)، واحدهای درسی لازم را به طور همزمان در یکی از دبیرستانهای روزانه یا نوبت دوم اخذ نمایند. همچنین دارندگان گواهینامه‌های مهارت می‌توانند واحدهای درسی لازم را در دبیرستانهای نوبت دوم بگیرند.

تبصره - به کسانی که دوره‌ها و واحدهای یاد شده را با موفقیت طی کنند، بر اساس مقررات، دیپلم مهارت (کار دانش) اعطا می‌گردد.

ماده ۱۶ - کلیه دانش‌آموزانی که برای کسب یا تکمیل مهارت در مراکز موضوع ماده ۳ (این آیین‌نامه ثبت نام نمایند یا از آموزشهای موضوع فصل دوم این آیین‌نامه استفاده کنند، در مدت مهارت آموزی از مزایای مشابه سایر دانش‌آموزان دوره متوسطه برخوردار هستند.

ماده ۱۷ - کلیه وزارتخانه‌ها و سازمانهای دولتی، همچنین مؤسسات تولیدی و خدماتی تابع آنها - که از این پس دستگاه اجرایی نامیده می‌شوند، مکلفند امکانات و تسهیلات لازم را برای همکاری در اجرای نظام جدید آموزش متوسطه در واحدهای تحت پوشش خود سازماندهی کنند و یک نفر از معاونان وزارت یا سازمان را که عهده‌دار وظیفه برنامه‌ریزی و اجرای امور آموزشی است به عنوان عضو مدعو شورای موضوع ماده (۲۰) این آیین‌نامه به وزارت آموزش و پرورش معرفی نمایند.

ماده ۱۸ - کلیه دستگاه‌های اجرایی که دارای مرکز آموزش، آموزشگاه یا مؤسسات مشابه آموزشی مناسب هستند، مکلفند ظرف سه سال نظام آموزشی دستگاه مربوط را با نظام جدید متوسطه منطبق و ظرفیت آموزشی خود را بر حسب مورد برای پذیرش دانش‌آموزان یا دانشجویان مشمول نظام جدید متوسطه اختصاص دهند. دستورالعمل چگونگی پذیرش این افراد در مؤسسات آموزشی به تصویب شورای موضوع ماده (۲۰) این آیین‌نامه می‌رسد.

تبصره ۱ - دستگاه اجرایی می‌تواند پذیرش این افراد را به سپردن تعهد خدمت و استخدام موکول نماید. در غیر اینصورت پذیرش افراد مشمول این ماده در واحدهای آموزشی تعهد استخدامی برای دستگاه ذیربط ایجاد نخواهد کرد.

تبصره ۲ - تأمین نیروی انسانی برای اجرای دوره آموزشی موارد فوق بر عهده دستگاه اجرایی است. دستگاه‌ها مجازند در طول ساعات موظف، از کارشناسان، مربیان و استادکاران خود برای امور آموزشی استفاده نمایند و امتیازات ویژه‌ای برای آنان برقرار کنند.

ماده ۱۹ - کلیه دستگاه‌های اجرایی و واحدهای تابع آنها که فاقد واحد آموزشی می‌باشند، بر حسب امکانات و تسهیلات موجود خود مکلفند نسبت به پذیرش دانش‌آموزان مشمول نظام جدید آموزش متوسطه برای کارورزی در واحدهای مرتبط اقدام و امور آموزشی آنان را نظارت و سازماندهی نمایند. انجام کارورزی دانش‌آموزان مشمول این طرح حسب مورد با توافق

دستگاه ذیربط و وزارت آموزش و پرورش طی سال تحصیلی با تابستان انجام می گیرد. تعیین مؤسسات مشمول این ماده و تهیه دستورالعملهای لازم توسط شورای موضوع ماده (۲۰) انجام می شود.

ماده ۲۰ - به منظور ایجاد هماهنگی و تسهیل شرایط برای همکاری دستگاههای اجرایی با وزارت آموزش و پرورش در اجرای نظام جدید آموزش متوسطه، شورای علمی و کاربردی با حضور وزیران کار و امور اجتماعی، جهاد سازندگی و مسکن و شهرسازی برای انجام وظایف زیر تشکیل می شود:

الف - تأمین امکانات و تسهیلات برای اجرای نظام جدید آموزش متوسطه.

ب - جلب همکاری دستگاههای دولتی و غیر دولتی جهت مشارکت در اجرای طرح و تعیین سهم و میزان مشارکت هر یک از دستگاههای اجرایی.

ج - تعیین شیوههای هماهنگی با سایر شوراها و نهادهای مسئول اجرای نظام جدید آموزش متوسطه و حدود و وظایف هر یک.

د - تأیید و تصویب دستورالعملهای مورد نیاز برای اجرای مفاد این طرح.

ماده ۲۱ - به منظور اعمال سیاستهای تشویقی و تسهیل در امر ایجاد و راهاندازی مراکز آموزشی و آموزشگاه در جوار کارخانهها و واحدهای تولیدی و خدماتی یا تأسیس مؤسسات آموزشی مستقل با همکاری بخشهای غیر دولتی، سازمان برنامه و بودجه در هر سال اعتبار ویژه‌ای را پیش‌بینی و به صورت کمک در اختیار وزارت آموزش و پرورش قرار می‌دهد تا بر اساس دستورالعملهای شورای موضوع ماده (۲۰) این آیین‌نامه و انعقاد موافقت‌نامه‌های مورد نیاز هزینه گردد.

ماده ۲۲ - برای استفاده بهینه از امکانات و تجهیزات مراکز آموزشی مشمول نظام جدید آموزش متوسطه، همچنین ارتقای دانش و مهارت معلمان، مربیان و استادکاران مربوط، کلیه دستگاههای اجرایی تا حد امکان به هنگام انعقاد قرارداد برای ایجاد تأسیسات عمرانی و صنعتی با کشورها و شرکتهای خارجی نسبت به پیش‌بینی و کسب تسهیلات لازم برای انجام امور آموزشی و تأمین نیروی انسانی ماهر اقدام کنند. دستورالعملهای لازم برای انجام این امر توسط شورای موضوع ماده (۱۸) تهیه و پس از تصویب ابلاغ می‌شود.

ماده ۲۳ - کلیه شهرک های صنعتی مکلفند:

الف - نسبت به پیش‌بینی زمین مناسب برای ایجاد آموزشگاه یا واحد آموزش فنی و حرفه‌ای مورد نیاز برای تأمین نیروی انسانی ماهر به تناسب برنامه‌های شهرک اقدام نمایند.

ب - نسبت به ایجاد تأسیسات فیزیکی و تجهیز آموزشگاه به تناسب پیشرفت امور شهرک اقدام و هزینه‌های مرتبط را از خریداران زمین و صاحبان حرف و مشاغل شهرک به تناسب دریافت نمایند.

ج - در مواردی که کارخانه‌ها یا مؤسسات نیازمند ایجاد آموزشگاه مستقل هستند زمین مورد نیاز برای انجام این امر توسط شهرک تأمین و هزینه آن از کارخانه ذیربط دریافت می‌شود.

تبصره - آیین‌نامه‌های مورد نیاز برای تحقق این امر به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۴ - وزارت مسکن و شهرسازی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند برای آن دسته از افرادی که متقاضی ایجاد مؤسسات آموزشی برای اجرای آموزشهای فنی و حرفه‌ای موضوع این آیین‌نامه می‌باشند، تسهیلات ویژه قائل شده و کلیه تسهیلاتی را که برای توسعه مدارس غیر انتفاعی و آموزشگاههای آزاد در نظر می‌گیرند به این گونه مؤسسات نیز تعمیم دهند.

ماده ۲۵ - وزارت آموزش و پرورش مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید که حدود (۲۵٪) از ظرفیت پذیرش دانش‌آموزان در دوره متوسطه تا پایان برنامه دوم پنج ساله به آموزشهای فنی و حرفه‌ای اختصاص یابد. سازمان برنامه و بودجه بر اساس میزان مشارکت دستگاههای دولتی و غیر دولتی، نسبت به تعیین سهم سرمایه‌گذاری دولت برای توسعه مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای متناسب با میزان مشارکت هر دستگاه در تحقق این برنامه اقدام و منابع مورد نیاز را تأمین می‌نماید.

ماده ۲۶ - وزارت آموزش و پرورش مجاز است با دعوت از متخصصان فاقد مدرک تحصیلی نظیر هنرمندان، استادکاران و افراد مشابه که دارای صلاحیت و توانایی کافی برای ارائه خدمات آموزشی فنی باشند جهت انجام آموزشهای موضوع این آیین نامه اقدام نماید.

تبصره - سازمان امور اداری و استخدامی کشور و شورای حقوق و دستمزد نسبت به تصویب دستورالعملهای لازم جهت پرداخت حقوق و مزایای این افراد براساس درجات همطراز با دارندگان مدارک تحصیلی اقدام می نماید.

ماده ۲۷ - سازمان امور اداری و استخدامی و سازمان برنامه و بودجه همکاری لازم برای تأمین سازمان و تشکیلات و اعتبار مناسب برای اجرای این آیین نامه را با وزارت آموزش و پرورش و وزارت کار و امور اجتماعی به عمل خواهند آورد.

حسن حبیبی

معاون اول رییس جمهور

آیین نامه ایجاد مرکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی

۱۳۷۱،۱۰،۲۷ - ۱۳۷۱،۱۱،۱۲ - ۵۵۱۱ت۵۲۱۶۲ - ۳۲۸

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۱،۱۰،۲۷ بنا به پیشنهاد شماره ۶۸۲۹۵ مورخ ۱۳۷۱،۱۰،۲۲ وزارت کار و امور اجتماعی و به استناد تبصره (۲) ماده (۱۱۰) قانون کار جمهوری اسلامی ایران، آیین نامه ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی را به شرح زیر تصویب نمودند:

"آیین نامه ایجاد مرکز کارآموزی جوار کارگاه و بین کارگاهی"

ماده ۱ - در اجرای ماده (۱۱۰) قانون کار جمهوری اسلامی ایران و به منظور گسترش آموزشهای فنی و حرفه ای و تأمین نیروی انسانی ماهر مورد نیاز، کلیه کارفرمایان واحدهای صنعتی، تولید و خدماتی مکلفند در ایجاد مراکز آموزش جوار کارگاه و بین کارگاهی با سازمان آموزش فنی و حرفه ای وزارت کار و امور اجتماعی همکاری لازم را به عمل آورند. تبصره - در این آیین نامه سازمان آموزش فنی و حرفه ای وزارت کار و امور اجتماعی "سازمان" و مرکز جوار کارگاه یا بین کارگاهی "مرکز" نامیده می شوند.

ماده ۲ - الف - مرکز جوار کارگاه مرکزی است که از لحاظ تجهیزات آموزشی مستقل از جریان تولید بوده و یک واحد به تنهایی یا چند واحد به اشتراک می توانند آن را تأسیس و اداره نمایند.

ب - مرکزی بین کارگاهی مرکزی است که در آن امر آموزش با استفاده از امکانات خط تولید انجام می شود. ماده ۳ - به منظور برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی مورد نیاز، کارفرمایان واحدهای صنعتی، تولیدی و خدماتی که بیش از ۳۶ نفر کارگر دارند، باید فردی مطلع به امر آموزشهای فنی و حرفه ای را به عنوان مسئول آموزش انتخاب و مصوب نمایند. تبصره - وظایف مسئول آموزش به شرح زیر است:

الف - ارتباط مستمر با سازمان به منظور هماهنگی در اجرای دوره های آموزشی و رعایت استانداردهای مصوب سازمان و تبادل آخرین اطلاعات فنی تخصصی و تکنولوژیکی.

ب - بررسی مستمر نیازهای آموزشی واحد مربوط و اقدام جهت برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی برای کارگران فاقد مهارت.

ج - برنامه ریزی و اجرای دوره های آموزشی جدید جهت ارتقای مهارت کارگران شاغل متناسب با رشد صنعت و تکنولوژی.

د - همکاری با سازمان در تهیه و تدوین استانداردهای آموزشی مورد نیاز صنعت مربوط.

ه - همکاری در اجرای طرح کار و دانش نظام جدید متوسطه.

ماده ۴ - به منظور تشویق واحدهای مختلف صنعتی، تولیدی و خدماتی به مشارکت بیشتر در فعالیتهای آموزشی و تربیت نیروی انسانی کمیته ای به نام "آموزش در صنایع"، با ترکیب زیر تشکیل می شود:

- ۱ - نماینده وزیر کار امور اجتماعی
 - ۲ - رئیس سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور یا نماینده تام‌الاختیار سازمان.
 - ۳ - نماینده وزارتخانه صنعتی ذیربط.
 - ۴ - یک نفر نماینده کارفرما (شرکت، کارخانه، یا واحد تولیدی و خدماتی ذیربط) با معرفی وزارتخانه مربوط حسب مورد.
- تبصره ۱ - جلسات کمیته با حضور کلیه اعضا رسمیت یافته و تصمیمات آن با اکثریت آراء معتبر است.
- تبصره ۲ - جلسات کمیته به دعوت سازمان - حسب مورد - تشکیل و دستگاه‌های ذیربط موظفند نماینده خود را کتباً معرفی نمایند.
- تبصره ۳ - نحوه تشکیل جلسات کمیته طبق آیین‌نامه داخلی است که به تصویب اعضای کمیته می‌رسد.
- ماده ۵ - وظایف و اختیارات کمیته آموزش در صنایع به شرح زیر است:
- ۱ - نظارت بر حسن اجرای برنامه‌های کارآموزی مراکز جوار کارگاه و بین کارگاهی.
 - ۲ - بررسی و اظهار نظر در خصوص درخواستهای صاحبان صنایع و کارفرمایان جهت تأسیس مراکز جوار.
 - ۳ - بررسی و مطالعه هزینه‌های کارآموزی در مراکز جوار جهت اعمال معافیت‌های موضوع قانون کارآموزی.
 - ۴ - بررسی و اظهار نظر درباره میزان مشارکت کارفرما و سازمان جهت تسهیل و تسریع در احداث و راه‌اندازی مرکز جوار و اعمال معافیت‌های موضوع قانون کارآموزی.
 - ۵ - تصویب ضوابط مربوط به آموزش‌های ضمن کار.
 - ماده ۶ - کلیه واحدهای صنعتی، تولیدی و خدماتی می‌توانند با درخواست کارفرما و تأیید کمیته آموزش در صنایع و مجوز کتبی سازمان نسبت به ایجاد مرکز اقدام نمایند. رعایت مفاد ماده ۳ این آیین‌نامه الزامی است.
 - تبصره - سازمان در مراحل مختلف احداث و تجهیز مرکز بر حسب نیاز با اعزام کارشناسان مربوط در ارائه اطلاعات فنی و انجام مشاوره با کارفرما همکاری می‌نماید. کارفرما، پس از پایان عملیات احداث و تجهیز، با هماهنگی سازمان شروع دوره‌های آموزش و افتتاح مرکز را اعلام می‌کند.
 - ماده ۷ - سازمان، استانداردهای مهارت و آموزشی و جزوه‌های مورد نیاز مرکز را تهیه و در مورد تعلیم و تأمین مربیان با کارفرما همکاری می‌نماید.
 - تبصره - مسئول و مربیان مرکز موظف به شرکت در دوره‌های آموزشی که از طرف سازمان، برنامه‌ریزی و در مقاطع مختلف اعلام می‌شود، و اخذ گواهینامه مربوط هستند.
 - ماده ۸ - برنامه‌های کارآموزی باید به منظور آموزش کارگران غیر ماهر، یا بازآموزی و ارتقای مهارت کارگران ماهر و استادکاران و سرپرستان اجرا گردد.
 - ماده ۹ - سازمان و کارفرمایان واحدهای صنعتی، تولیدی و خدماتی می‌توانند بر اساس توافق‌نامه‌ای از امکانات و فضاهای آموزشی یکدیگر استفاده نمایند.
 - ماده ۱۰ - سازمان مکلف است ضمن نظارت و کنترل مستمر بر دوره‌های کارآموزی مراکز و همکاری جهت برگزاری آزمون و تعیین صلاحیت فنی، به قبول شدگان گواهینامه مهارت اعطا نماید.
 - تبصره - کارفرما مکلف است به هنگام تعیین امتیازات مربوط به طبقه‌بندی مشاغل، گواهینامه‌های مهارت را در نظر بگیرد. وزارت کار و امور اجتماعی در زمینه منظورداشتن این امتیازات اقدامات قانونی لازم را به عمل می‌آورد.
 - ماده ۱۱ - انحلال مرکز و یا هر گونه تغییر ساختار در سیستم کارآموزی منوط به تأیید کمیته آموزش در صنایع است.
 - ماده ۱۲ - کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها، شرکتهای دولتی و وابسته به دولت، شهرداریها، نهادها و بنیادها و سایر دستگاه‌هایی که شمول مقررات بر آنها مستلزم ذکرنام است، موظفند حسب درخواست سازمان در اجرای این آیین‌نامه همکاری نمایند.

حسن حبیبی - معاون اول رییس جمهور

قانون تعطیلی آموزشگاه های غیرمجاز مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۵

ماده واحده- اشخاصی که بدون اخذ مجوز از مراجع قانونی اقدام به ایجاد موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی از قبیل دانشگاه، موسسه آموزش عالی یا تحقیقاتی، مدرسه و آموزشگاه که از وظایف وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی، آموزش و پرورش، کار و اموراجتماعی، بهداشت و درمان و آموزش پزشکی و فرهنگ و ارشاد اسلامی نمایند و بعد از صدور دستور انحلال طبق ضوابط مقرر موسسه یا واحد مربوطه را دایر نگاه دارند در حکم کلاهبردار محسوب و در صورت شکایت وزارتخانه مربوطه تحت تعقیب قانونی قرار خواهند گرفت.

تبصره ۱- در مورد اشخاص حقوقی، موسسات و مدیران عامل و هیات مدیره و یا بالاترین مقام اجرایی تحت تعقیب و مجازات قرار خواهند گرفت.

تبصره ۲- موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی و سایر عناوین مشابه که قبل از تصویب این قانون بدون اخذ مجوز ایجاد شده اند چنانچه ظرف مدت شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون جهت اخذ مجوز اقدام نمایند مشمول این قانون خواهند بود.

تبصره ۳- آئین نامه اجرایی این قانون توسط وزارتخانه های ذیربط ظرف مدت سه ماه تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ هفتم دی ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۲/۱۰/۱۵ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

مصوبه شماره ۱۲۸/۲۳۵۱ ت/۱۲۸ مورخ ۱۳۷۳/۴/۱۵ هیات وزیران

آئین نامه اجرایی قانون تعطیلی موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که

بدون مجوز قانونی دایر شده و می شود

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۸ بنا به پیشنهاد شماره ۵۲۹۸۳ مورخ ۱۳۷۳/۲/۲ و تایید وزارتخانه های- فرهنگ و آموزش عالی، آموزش و پرورش، کار و اموراجتماعی، بهداشت درمان و آموزش پزشکی و فرهنگ و ارشاد اسلامی به استناد تبصره ۳ ماده واحده قانون تعطیل موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون مجوز قانونی دایر شده و می شود مصوب ۱۳۷۲ آئین نامه اجرایی قانون یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود :

(۱) در این آئین نامه وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی، آموزش و پرورش، بهداشت درمان و آموزش پزشکی، فرهنگ و ارشاد اسلامی و موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی و سایر عناوین مشابه و قانون تعطیل موسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون مجوز قانونی دایر شده و می شود به ترتیب به اختصار وزارتخانه ها، موسسات و واحدها و قانون نامیده می شوند.

(۲) وزارتخانه ها موظفند نسبت به شناسائی موسسات و واحدهای غیر مجاز اقدام نموده و دستور انحلال را صادر نمایند و در صورتیکه پس از صدور این دستور و با رعایت مفاد تبصره ۲ قانون، موسسه یا واحد مربوط غیر مجاز دایر باشد، دایر کنندگان را از طریق مراجع ذیصلاح قانونی تحت پیگرد قانونی قرار دهند و تقاضای توقف فعالیت آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی آنان را بنمایند.

(۳) هر یک از وزارتخانه ها می تواند حسب مورد، منفرداً یا مشترکاً به عنوان شاکی علیه موسسات و واحدهای غیرمجاز در مراجع صالحه طرح شکایت نمایند.

- ۴) تشخیص وزارتخانه ها در غیر مجاز بودن فعالیت اینگونه موسسات و واحدها معتبر می باشد.
- ۵) دایر کنندگان موسسات و واحدهای موضوع این آئین نامه مکلفند با مأمورین اعزامی از وزارتخانه ها همکاری نموده و مدارک و اطلاعات لازم را در اختیار آنان قرار داده و رونوشت مدارک مورد مطالبه را تحویل دهند.
- تبصره ۱- مأمورین اعزامی باید دارای حکم و یا کارت بازرسی معتبر عکس دار به امضای بالاترین مقام مسئول ذیربط و ممههور به مهر وزارتخانه های مربوط باشند.
- تبصره ۲- اعتبار کارت بازرسی از تاریخ صدور برای مدت یکسال تعیین می شود.
- تبصره ۳- مأمورین به هنگام مراجعه به موسسات و واحدها می بایست حکم و یا کارت بازرسی صادر شده توسط وزارتخانه های ذیربط را جهت معرفی خود همراه داشته باشند.
- ۶) متقاضیان ثبت موسسات و شرکت هایی که در اساسنامه آنها فعالیت آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی ذکر شده است، مکلفند مجوز لازم را از وزارتخانه های ذیربط کسب و به همراه دیگر مدارک مورد نیاز به اداره ثبت شرکت ها تسلیم نمایند.
- معاون اول رئیس جمهور

قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب اسفندماه ۱۳۷۴

- ماده ۴- از تاریخی که وزارت مسکن و شهرسازی با کسب نظر از وزارت کشور در هر محل حسب مورد اعلام نماید، اشتغال اشخاص حقیقی و حقوقی به آن دسته از امور فنی در بخشهای ساختمان و شهرسازی که توسط وزارت یاد شده تعیین می شود، مستلزم داشتن صلاحیت حرفه ای است. این صلاحیت در مورد مهندسان از طریق پروانه اشتغال به کار مهندسی و در مورد کاردانهای فنی و معماران تجربی از طریق پروانه اشتغال به کار کردانی یا تجربی و در مورد کارگران ماهر از طریق پروانه مهارت فنی احراز می شود.
- مرجع صدور پروانه اشتغال به کار مهندسی و پروانه اشتغال به کار کردانی و تجربی وزارت مسکن و شهرسازی و مرجع صدور پروانه مهارت فنی وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می گردد. شرایط و ترتیب صدور، تمدید، ابطال و تغییر مدارک صلاحیت حرفه ای موضوع این ماده و چگونگی تعیین، حدود صلاحیت و ظرفیت اشتغال دارندگان آنها، در آئین نامه اجرایی این قانون معین می شود.
- تبصره ۱- وزارت مسکن و شهرسازی و وزارت کار و امور اجتماعی حسب مورد موظفند ظرف ۱۰ سال از تاریخ ابلاغ این قانون با استفاده از همکاری شهرداریها، مهندسان و سازمانها و تشکلهای حرفه ای و صنفی شاغل در این بخشها دامنه اجرای این ماده را به کل کشور توسعه دهند. اهداف مرحله ای این امر و بودجه مورد نیاز برای آموزش و آزمون اشخاص و سامان بخشیدن به صنوف و حرف فنی شاغل در این بخشها همه ساله در بودجه سالیانه دستگاه اجرایی مربوط پیش بینی خواهد شد.
- تبصره ۲- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی غیرایرانی جهت انجام خدمات موضوع این قانون باید مدارک صلاحیت حرفه ای موقت دریافت دارند.

قانون الزام فراگیری آموزشهای فنی و حرفه ای برای اشتغال به کار

تاریخ تصویب مجلس شورای اسلامی: ۱۳۷۶/۰۳/۱۱ تاریخ تایید شورای نگهبان: ۱۳۷۶/۰۳/۲۱

- ماده واحده - به منظور بهره گیری هرچه کامل تر از سرمایه گذاریهای انجام شده و ارتقای کیفی تولیدات و تنظیم مهارتهای موجود، کلیه کارفرمایان واحدهای صنعتی، تولیدی، خدماتی و صنفی موظفند از متقاضیان اشتغال به کار گواهینامه مهارت فنی و حرفه ای از مراجع ذیصلاح مطالبه و همچنین زمینه ارتقای آموزش کارگران ساده و ماهرو نیمه ماهر خویش را فراهم نمایند.
- تبصره ۱- زمینه ارتقای آموزش ضمن کار کارگرانی که قبلاً در واحدهای فوق الذکر اشتغال یافته اند براساس برنامه های زمان بندی شده سازمان آموزش فنی و حرفه ای خواهد بود.

تبصره ۲- کلیه دستگاههای ذیربط موظفند در برابر صدور پروانه کار، گواهینامه مهارت حرفه‌ای از مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای وابسته به وزارت کار و امور اجتماعی و یا دانشگاهها، هنرستانها و امثال آنها را مطالبه نمایند.

تبصره ۳- از زمان تصویب این قانون به مدت شش ماه فهرست مشاغلی که آموزش در آنها در شرایط مذکور مقدور نبوده و یا الزام به آموزش بدون برنامه‌ریزی قبلی موجب بروز اشکالاتی در امر تولید و نوسانات بازار کار می‌گردد توسط سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور تهیه و پس از تایید شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می‌رسد.

تبصره ۴- سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور موظف است با استفاده از امکانات موجود به منظور رفع مشکلات احتمالی زنان جویای کار در کلیه مراکز استانها و شهرستانها متناسب با فرصتهای شغلی زمینه آموزش فنی و حرفه‌ای بانوان را فراهم نماید.

تبصره ۵- سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور موظف است ضمن اعلام برنامه‌های آموزشی خود در ابتدای هر دوره در رسانه‌های گروهی جهت اطلاع مدیران مورد نظر در پایان هر دوره نسبت به ثبت نام از متقاضیان آموزش که توسط کارفرمایان معرفی می‌شوند اقدام نماید. کارفرمایان متخلف از مفاد این قانون و همچنین ماده ۱۴ قانون کارآموزی در صورت دریافت اخطار از سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور ضمن پرداخت اصل بدهی به جریمه نقدی موضوع تبصره‌های (۲) و (۳) ماده (۱) و مواد (۳) و (۶) قانون دریافت جرایم نقدی از کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی که ظرف مهلت مقرر نسبت به ارسال صورت مزد و حقوق بیمه شدگان و حق بیمه مربوط اقدام نمی‌نمایند (مصوب ۱۳۷۳، ۵، ۹) محکوم می‌گردند.

بدهی است بار مالی ناشی از اجرای این قانون از محل اخذ جرایم موضوع تبصره (۵) که به خزانه واریز می‌شود تأمین می‌گردد.

مصوبه ۴۸۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی

سیاست‌ها، حدود وظایف و نحوه فعالیت مراکز مجری آموزشهای آزاد کشور نقل از شماره ۱۶۴۸۵-۱۱/۷/۱۳۸۰

روزنامه رسمی شماره ۱۷۹۹ د ش ۱۳۸۰/۰۶/۱۰ (مصوب جلسه ۴۸۳ مورخ ۱۳۸۰/۰۵/۲۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی):
به منظور ساماندهی مراکز مجری آموزشهای آزاد کشور و ایجاد بستری مناسب برای جلب مشارکت بخش غیر دولتی در تلاش برای رشد و پرورش علائق و استعدادهای نسل جوان و نیز تعیین حیطه مسؤلیت هر کدام از دستگاهها، ضوابط زیر تعیین می‌گردد:

فصل اول: تعریف

ماده ۱- مرکز آموزشی آزاد که در این مصوبه «آموزشگاه» یا «مؤسسه آموزشی» نامیده می‌شود مکانی است که به منظور تربیت و آموزش افراد علاقه‌مند به افزایش توان علمی و تخصصی و یا کسب مهارتهای فنی، بی آنکه منجر به صدور مدرک رسمی تحصیلی رایج در کشور گردد، براساس شؤن وهنجارهای اسلامی و با رعایت مقررات این مصوبه توسط افراد حقیقی یا حقوقی تأسیس می‌گردد.

ماده ۲- آموزشگاهها یا مؤسسات آموزشی باید کلاسهای آموزشی مربوط به آقایان و بانوان را به تفکیک برگزار کنند و کارکنان شاغل در آموزشگاههای مخصوص آقایان باید منحصراً مرد و در آموزشگاههای مخصوص بانوان منحصراً زن باشند.

فصل دوم: حدود وظایف و نحوه فعالیت

ماده ۳- صدور مجوز فعالیت‌های آموزشی آزاد در قالب برگزاری کلاسهای تجدیدی، تکدرس، تقویتی و کنکور، برگزاری آزمون، کنکور مکاتبه‌ای و آموزش زبانهای خارجی براساس سرفصل دروس مصوب وزارت آموزش و پرورش از سطح مبتدی تا قبل از دانشگاه به صورت حضوری و غیرحضوری تحت عنوان آموزشگاههای علمی آزاد و نظارت بر آنها از وظایف و اختیارات وزارت آموزش و پرورش می‌باشد.

ماده ۴- صدور مجوز فعالیت‌های آموزشی آزاد در قالب دوره‌های آموزش عالی آزاد و دوره‌های تخصصی و کاربردی کوتاه مدت بالاتر از سطح دوره متوسطه و همچنین برگزاری کلاسهای کنکور برای دوره‌های کارشناسی ناپیوسته و کارشناسی ارشد و دکتری در دانشگاهها، مؤسسات آموزش عالی مربوط به گروه غیر پزشکی و پزشکی تحت عنوان مؤسسه آموزش عالی آزاد و

نظارت بر آنها حسب مورد از وظایف و اختیارات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می باشد.

ماده ۵- صدور مجوز فعالیت های آموزشی آزاد در قالب های دوره های فراگیری مهارت، حرفه و رشته معینی براساس استانداردهای مهارت آموزشی مشاغل تحت عنوان آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد و نظارت بر آنها از وظایف و اختیارات وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان فنی و حرفه ای کشور) می باشد.

ماده ۶- در صورتی که مؤسسين مراکز آموزش های آزاد متقاضی تأسیس آموزشگاه های چند منظوره برای آموزش در زمینه های مختلف باشند کسب مجوز از هر یک از دستگاه های ذیربط الزامی است.

ماده ۷- صدا و سیما، مطبوعات و جراید کثیرالانتشار کشور فقط در صورت تأیید رسمی و معرفی هر یک از وزارتخانه های ذیربط برای فرمهای ویژه مجاز به تبلیغ و انتشار آگهی تبلیغاتی می باشند و مؤسس یا مؤسسین ملزم به اخذ مجوز لازم از وزارتخانه مربوط می باشند.

ماده ۸- اداره ثبت شرکتها مکلف است ثبت مراکز متقاضی فعالیت آموزش های آزاد را با ارائه مجوز از وزارتخانه های ذیربط انجام دهد.

تبصره - هرگونه تغییر در اساسنامه این مراکز باید با اطلاع و موافقت وزارتخانه مرجع صدور مجوز صورت پذیرد.

ماده ۹- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی، وزارتخانه ها، سازمانها، نهادها و ارگانهایی که متقاضی فعالیت در رشته های مختلف آموزش های آزاد می باشند موظفند مجوز رسمی فعالیت در هر رشته را از دستگاه ذیربط برابر ضوابط و مقررات دریافت نمایند، در غیر این صورت فعالیت آنها غیرمجاز بوده و نیروی انتظامی موظف است طبق قانون تعطیل مؤسسات و واحدهای آموزشی و تحقیقاتی و فرهنگی که بدون اخذ مجوز قانونی دائرشده (مصوب ۱۳۷۲، ۱۰، ۷) مجلس شورای اسلامی) و آیین نامه اجرایی آن (مصوب ۱۳۷۳، ۳، ۱۸ هیئت وزیران) اقدام و عندالاقضاء فعالیت آنان را تعطیل و پرونده خاطیان را جهت رسیدگی به دادگاه صالحه ارجاع دهد.

تبصره - آن دسته از نهادهای علمی، آموزشی و فرهنگی که در چارچوب شرح وظایف خود مجاز به فعالیت آموزشی می باشند نیازی به کسب مجوز ندارند لیکن بایستی این نوع از فعالیت های خود را به اطلاع دستگاه ذیربط برسانند و لازم است متناسب با نوع فعالیت، مقررات و ضوابط دستگاه ذیربط را رعایت نمایند و دستگاه ذیربط نیز حق نظارت بر فعالیت آنها را خواهد داشت.

ماده ۱۰- آیین نامه اجرایی این مصوبه توسط هر یک از وزارتخانه ها و سازمانهای ذیربط تهیه و پس از تأیید بالاترین مرجع تصمیم گیری در آن وزارتخانه ها یا سازمان ابلاغ می گردد.

ماده ۱۱- با توجه به مصوبات «ضوابط تأسیس مراکز و مؤسسات، کانونها و انجمن های فرهنگی و نظارت بر فعالیت آنها» و «ضوابط تأسیس و نظارت بر آموزشگاه های آزاد هنری» (مصوب ۱۳۷۵، ۸، ۸ و ۱۳۸۰، ۱، ۲۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی) مفاد این مصوبه شامل تأسیس مؤسسات و آموزشگاه های مزبور نمی شود.

این مصوبه در ۲ فصل و ۱۱ ماده و ۲ تبصره برای کلیه وزارتخانه ها، سازمانها، نهادها و... لازم الاجراست و سایر مصوبات مغایر با آن ملغی اعلام می گردد.

سیدمحمد خاتمی

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی

مصوبه ۵۱۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۰

اصلاح، تکمیل و تفسیر مصوبه سیاست ها، حدود وظایف و نحوه فعالیت های مراکز مجری آموزش آزاد کشور مصوب جلسه ۵۱۳ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۵۱۳ مورخ ۸۱/۱۲/۲۰ به پیشنهاد وزارتخانه های آموزش و پرورش و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اصلاح، تکمیل و تفسیر مصوبه سیاست ها، حدود وظایف و نحوه فعالیت مراکز مجری آموزش های آزاد کشور را به این شرح تصویب کرد:

تبصره ۱ ماده ۴- صدور مجوز آموزشهای زبانهای خارجی از سطح مبتدی تا قبل از دانشگاه از وظایف و اختیارات وزارت آموزش و پرورش و برای دوره های عالی (دانشگاهی) بر عهده وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می باشد. وزارتین مزبور حداکثر ظرف مدت ۶ ماه نسبت به صدور مجوز برای مؤسساتی که وضعیت خود را با شرایط مورد نظر آنان تطبیق داده اند، اقدام نمایند.

تبصره ۲ ماده ۴- مراکز برای سرفصل های کاربردی - تخصصی مانند هتل داری، روزنامه نگاری، خبرنگاری، جهانگردی و ... باید از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز دریافت نمایند. به منظور پیشگیری از تخلف و فعالیت های مراکز خارج از حوزه تعیین شده، دستگاه ذیربط فرمهای صدور مجوز و ضوابط نظارت را بازنگاری و نسبت به رفع ابهام اقدام نماید.

تبصره ماده ۶- اعطای مجوز به یک مرکز آموزش آزاد، موجب و مجوزی برای دائر نمودن شعبه یا شعبات در همان شهر یا شهرهای دیگر نمی گردد.

تبصره ۱ ماده ۹- آن دسته از نهادهای علمی، آموزشی و فرهنگی که در چارچوب شرح وظایف خود مجاز به فعالیت آموزشی می باشند جهت دائر نمودن دوره های آموزشی خاص که با دامنه فعالیت و مسئولیت وزارتخانه های مسئول، تداخل یا همسانی دارد لازم است قبل از اقدام، موافقت وزارتخانه ذیربط را اخذ نمایند و وزارتخانه ذیربط نیز حق نظارت بر فعالیت آنها را خواهد داشت.

تبصره ۲ ماده ۹- دوره های آموزش و مؤسسات برگزارکننده آموزش های آزاد تحت نظارت دستگاه یا دستگاههای صادر کننده مجوز می باشند.

تبصره ماده ۱۰- دستگاههای مجری آموزشهای آزاد موظفند حداکثر یکسال پس از تصویب این مصوبه، آیین نامه اجرایی خود را براساس آیین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاههای فنی و حرفه ای آزاد (مصوب جلسه مورخ ۱۳۷۹/۱/۲۸ هیئت محترم وزیران) به عنوان آیین نامه الگو، در کمیته هماهنگی آیین نامه های اجرایی آموزش های کشور که در دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی و با حضور نماینده دستگاههای مجری تشکیل می گردد، بصورت نهایی هماهنگ و تنظیم نمایند.

ماده ۱۲- دستگاههای مجری آموزشهای آزاد موظفند پیش از صدور هرگونه مجوزی برای برگزاری دوره یا تأسیس آموزشگاه بر طبق بند ۱۴ ماده ۴ قانون ناجا و مواد ۱، ۲، ۳ آیین نامه نظارت بر اماکن عمومی (مصوب ۱۳۶۳/۳/۲۳ هیات محترم دولت) و تبصره های آن، نسبت به کسب نظر موافق ناجا در مورد صلاحیت موقعیت انتظامی مکان اقدام نمایند.

ماده ۱۳- وزارتخانه های ذیربط می بایست ظرف مدت ۳ ماه ضوابط و نحوه نظارت بر فعالیت مراکز مجری آموزش های آزاد را تهیه نمایند.

با توجه به اینکه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نسبت به صدور مجوز تأسیس حدود ۲۲۰۰ مؤسسه آموزشی زبان خارجی اقدام نموده است، به مؤسسات مذکور اجازه داده شود که صرفاً نسبت به برگزاری دوره های تخصصی کاربردی در حدود وظایف و اختیارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و برای افراد جویای کار و شاغلین در دوره های سنی ۲۰ سال به بالا با رعایت کلیه مقررات و ضوابط اقدام نمایند.

سیدمحمد خاتمی

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی

مصوبه ۵۲۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۸۲/۷/۱۵

اصلاح تبصره ۱ ماده ۹ سیاست ها، حدود وظایف و نحوه فعالیت مراکز مجری آموزش های آزاد کشور مصوب جلسه ۵۲۶ مورخ ۱۳۸۲/۷/۱۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۵۲۶ مورخ ۱۳۸۲/۷/۱۵ تبصره ۱ ماده ۹ مصوبه سیاستها، حدود وظائف ونحوه فعالیت مراکز مجری آموزش های آزاد کشور(نامه مورخ ۸۲/۴/۲۴ جهاد دانشگاهی) را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۹ : تبصره ۱ - آن دسته از نهادهای علمی، آموزشی و فرهنگی که در چارچوب شرح وظائف خود مجاز به فعالیت آموزشی می باشند جهت دائر نمودن دوره های آموزشی خاص که با دامنه فعالیت و مسئولیت وزارتخانه های مسؤول، تداخل یا همسانی دارد لازم است قبل از اقدام، موافقت کلی وزارتخانه ذیربط را اخذ نمایند و وزارتخانه ذیربط نیز حق نظارت بر فعالیت آنها را خواهد داشت. مراکز تحت پوشش جهاد دانشگاهی که قبل از وضع این مصوبه مشغول فعالیت بوده اند، از شمول این حکم مستثنی می باشند.

سیدمحمدخاتمی

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی

قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ مصوب ۱۳۸۴/۸/۲۵

ماده ۱۷- وزارتخانه های کشور، صنایع، بازرگانی، نفت، نیرو، مسکن و شهرسازی، تعاون، راه و ترابری، ارتباطات و فناوری اطلاعات و سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مجاز هستند از محل اعتبارات مصوب خود و به منظور ارائه آموزش به شاغلین و گردشگری مجاز هستند از محل اعتبارات مصوب خود به منظور ارائه آموزش به شاغلین بخشهای تعاونی و خصوصی مرتبط با حرف و مشاغل تحت پوشش خود از طریق عقد قرارداد با سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور و جهاد دانشگاهی و سایر مؤسسات آموزشی غیر دولتی مجاز با هماهنگی سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور و پرداخت هزینه ها اقدام نمایند.

ماده ۳۳- مدارس شبانه روزی و مراکز شبانه روزی سازمان آموزش فنی و حرفه ای وابسته به وزارت کار و اموراجتماعی، مشابه دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی مشمول دریافت ارزاق ارزان قیمت با نرخ یارانه ای می باشند.

ماده ۳۷- تعرفه های آب، برق و گاز مصرفی مراکز فرهنگی، آموزشی و ورزشی دولتی و غیر دولتی، تعاونی و خصوصی (نظیر کتابخانه ها، موزه ها، مهدکودک ها، کودکانها، مدارس، ارگانهای دانش آموزان، دانشگاه ها، مراکز آموزش فنی و حرفه ای، حوزه های علمیه، مساجد، حسینیه ها، باشگاههای ورزشی و مراکز شبانه روی نگهداری معلولان) بر مبنای تعرفه های آموزشی محاسبه و پرداخت خواهد شد.

ماده ۴۰- اجازه داده می شود اعتبارات برنامه خدمات رفاهی کارکنان دولت منظور در قوانین بودجه سنواتی برای ارائه تسهیلات رفاهی و تشویق کارکنان و کمک هزینه مسکن به صورت نقدی یا صورت دیگر براساس موافقتنامه هایی که با سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و یا استان مبادله خواهد شد استفاده شود.

ماده ۴۷ - در اجرای بند (ب) ماده ۱۴۵ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران دستگاه های اجرائی موضوع ماده ۱۶۰ قانون مذکور موظفند به منظور کاهش حداقل سه درصد از تصدیهای اجتماعی، فرهنگی، تولیدی، خدماتی و نظایر آنها حداقل یک ونیم درصد از اعتبارات تخصیص یافته خود را برای توسعه فعالیتهای بخش غیردولتی و خرید خدمات از اینگونه بخشها اختصاص دهند به نحوی که امکان تحقق این بند فراهم گردد.

آئین نامه اجرائی این ماده بنابه پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

مصوبه شماره ۵۶۵۰۸/ت/۳۲۸۶۵ هـ مورخ ۱۳۸۵/۰۵/۱۸ هیات وزیران

آئین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد مصوب سال ۱۳۸۵

فصل اول : کلیات و تعاریف

ماده ۱ : در این آئین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند :

- الف- سازمان : سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور وابسته به وزارت کار و اموراجتماعی.
- ب- آموزشگاه : آموزشگاه فنی و حرفه ای آزاد که در آن یک یا چند رشته براساس برنامه های مصوب و مطابق با استانداردهای سازمان آموزش داده می شود.
- پ- موسس : شخص حقیقی یا حقوقی که پس از طی مراحل ذکر شده در این آئین نامه از سازمان پروانه تاسیس آموزشگاه، با اعتبار پنج ساله دریافت می نماید.
- تبصره- شرایط و ضوابط صدور پروانه تاسیس و سایر مجوزها به کارکنان شاغل در وزارتخانه ها و موسسات و شرکت های دولتی برابر ضوابط سازمان تعیین می گردد.
- ت- پروانه تاسیس آموزشگاه : مجوز تاسیس و بهره برداری از آموزشگاه است و دارنده آن مسئول آموزشگاه شناخته می شود.
- ث- مدیر آموزشگاه : فردی است حائز شرایط مفاد ماده (۵) این آئین نامه که از طرف موسس یا دارنده پروانه تاسیس جهت حضور در آموزشگاه و اداره آن به سازمان معرفی می شود.
- ج- مربی آموزشگاه : فردی است که تدریس دروس نظری و عملی را به عهده دارد و دارای شرایط مندرج در فصل سوم این آئین نامه است.
- چ- کارآموز : فردی است که به منظور فراگیری مهارت، حرفه یا رشته معینی در آموزشگاه ثبت نام می کند.
- ح- قرارداد کارآموزی : قراردادی که بین دارنده پروانه تاسیس و یا مدیر آموزشگاه و کارآموز به منظور آموزش براساس مقررات این آئین نامه منعقد می شود.
- خ- مهارت : مجموعه اطلاعات نظری و توانایی های عملی لازم برای انجام یک حرفه معین یا بخشی از آن می باشد.
- د- حرفه : مجموعه مهارت های مورد نیاز یک شغل می باشد.
- ذ- رشته : مجموعه برنامه های آموزشی مربوط به فراگیری چند حرفه هم خانواده می باشد.
- ر- دوره : مدت زمان آموزش های نظری و عملی برابر استاندارد مصوب سازمان است.
- ز- هیات نظارت مرکزی : هیاتی است که به منظور تعیین خط مشی، تدوین و پیشنهاد اصلاح آئین نامه و تعیین ضوابط مربوط به امور آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد و ایجاد هماهنگی و نظارت بر فعالیت هیات های نظارت استان ها تشکیل می گردد و بالاترین مرجع نظارت و تصمیم گیری بر امور مراکز آموزشی بخش خصوصی می باشد.
- ژ- هیات نظارت استان : هیاتی است با شرح وظایف و حدود اختیارات مشخص شده برای هیات نظارت مرکزی، موضوع بند (ز) این ماده و ماده (۲) این آئین نامه که رسیدگی به امور آموزشگاه های استان را به عهده دارند.
- ماده ۲ : هیات نظارت مرکزی می تواند در موارد زیر ضوابط، دستورالعمل ها و جداول مربوطه را تدوین، تصویب و ابلاغ نماید.
- الف- شرح وظایف و مسئولیت ها و ترکیب اعضای هیات های استان.
- ب- تشخیص صلاحیت های فردی موضوع بند (پ) مواد (۵) و (۱۵) این آئین نامه.
- پ- آئین نامه تخلفات و مجازات ها.
- ت- جداول مربوط به تخلفات و مجازات ها.
- ث- شرح وظایف و مسئولیت های موسس، مدیر و مربی و کارآموز.
- ج- صدور و تمدید مجوزها به اشخاص حقیقی و حقوقی.
- چ- ضوابط آموزشی، اداری و مالی.
- ح- مراکز آموزشی غیرمجاز.
- خ- رسیدگی به امور آموزشگاه های آزاد.
- د- احراز صلاحیت فنی و حرفه ای مدیر و مربی آموزشگاه.
- ذ- نظام تشویق و تنبیه و رسیدگی به اعتراض متقاضیان به تصمیمات هیات های نظارت استان.

- ر- ضوابط مربوط به جداول شماره (۱) و شماره (۲) در این آئین نامه که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد.
- ز- تعیین و تغییر مدت اعتبار مجوزها (پروانه تاسیس، کارت های مدیریت و مربیگری).
- ژ- تعیین و تغییر وجوهات مندرج در آئین نامه.
- تبصره- سایر وظایف و اختیارات هیات نظارت مرکزی و ترکیب اعضای آن به پیشنهاد رئیس سازمان و تایید وزیر کار و اموراجتماعی تعیین می گردد و اعضای هیات مذکور با حکم رئیس سازمان منصوب می شوند.
- ماده ۳: تاسیس آموزشگاه منوط به صدور اجازه از طرف سازمان می باشد.
- تبصره - مجوز فعالیت آموزشی موسسات کارآموزی آزاد ایرانی در خارج از کشور و همچنین موسسات و مراکز کارآموزی آزاد خارجی در ایران توسط سازمان صادر خواهد شد. مسئولیت تطبیق صدور مجوز فعالیت، صدور گواهینامه ها و استانداردهای آموزشی نمایندگی های خارجی در داخل کشور برای اجرای آموزش های مهارتی غیررسمی به عهده سازمان است.
- ماده ۴: میزان بازدهی قابل قبول هر دوره آموزشی آموزشگاه عبارت است از قبولی حداقل شصت درصد (۶۰٪) کارآموزان شرکت کننده در آزمون پایان دوره که توسط سازمان انجام می شود. میزان فوق قابل تغییر توسط سازمان می باشد.
- فصل دوم: شرایط موسس و مدیر آموزشگاه و صدور پروانه آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد
- ماده ۵: موسس و مدیر آموزشگاه باید دارای شرایط ذیل باشند:
- الف- تابعیت ایران.
- ب- مسلمان یا پیرو یکی از اقلیت های دینی شناخته شده و ملزم به پیروی از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- پ- دارا بودن صلاحیت اخلاقی، سیاسی و فرهنگی و عدم وابستگی به رژیم گذشته (براساس تشخیص هیات نظارت مرکزی) و نداشتن سوء پیشینه کیفری موثر و برخوردار از حسن شهرت.
- ت- دارا بودن مدرک تحصیلی (برای مدیر آموزشگاه) براساس جدول شماره (۱) پیوست این آئین نامه که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد.
- ث- عدم اعتیاد به مواد مخدر و داشتن سلامت جسمی در طول فعالیت آموزش به تشخیص مراجع مورد تایید سازمان.
- ج- دارا بودن برگ پایان خدمت ووظیفه عمومی یا معافیت دائم برای آقایان.
- چ- التزام به رعایت کلی مفاد این آئین نامه.
- ح- دارا بودن حداقل ۲۵ سال سن.
- تبصره ۱ - مناطقی که متقاضی با شرایط سنی موضوع این بند کم باشد یا وجود نداشته باشد سازمان می تواند شرایط سنی پایین تر را بپذیرد.
- تبصره ۲- پروانه تاسیس آموزشگاه به نام اشخاص حقوقی در صورت معرفی مدیر آموزشگاه و مربی واجد شرایط این آئین نامه صادر خواهد شد.
- تبصره ۳- مدیر آموزشگاه و مربیانی که از سوی دستگاه ها و سازمان های دولتی و نهادهای عمومی غیردولتی تایید و معرفی شده اند از مفاد بندهای پ، ت و ث این ماده و بندهای پ و ت ماده ۱۵ معاف می باشند.
- تبصره ۴- اداره ثبت شرکت ها مکلف است درخصوص ثبت آموزشگاه های متقاضی فعالیت آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد با ارائه مجوز از سازمان اقدام نماید.
- ماده ۶: موسس در صورت دارا بودن شرایط ماده ۵ این آئین نامه پس از ارائه مدارک لازم به سازمان باید نسبت به معرفی مدیر آموزشگاه و مربی واجد شرایط اقدام نماید.
- تبصره ۱- موسس در صورتی که بخواهد خود عهده دار اداره آموزشگاه باشد ضمن احراز شرایط ماده ۵ این آئین نامه باید در آزمون مدیریت آموزشی شرکت نماید و در صورت موفقیت در آزمون کارت مدیریت آموزشگاه با اعتبار پنج ساله و قابل تمدید به وی اعطاء می شود.

در صورت عدم استمرار شرایط ماده یاد شده کارت مزبور لغو و تمدید نخواهد شد.

تبصره ۲- موسس در صورتی که بخواهد خود عهده دار امر آموزش کارآموزان نیز باشد باید ضمن احراز شرایط ماده ۱۵ این آئین نامه در آزمون صلاحیت فنی و حرفه ای در حرفه مورد تقاضا شرکت نماید.

تبصره ۳- متقاضیان دریافت کارت مدیریت و مربیگری آموزشگاه لازم است جهت شرکت در آزمون های موضوع تبصره های ۱ و ۲ ماده ۶ این آئین نامه مبلغ چهل هزار (۴۰۰۰۰) ریال به حسابی که سازمان تعیین می کند واریز نمایند.

ماده ۷: وظایف موسس به شرح زیر تعیین می شود:

الف- درخواست صدور و تمدید پروانه تاسیس آموزشگاه از سازمان و تحویل مدارک لازم.

ب- معرفی مدیر آموزشگاه و مربی واجد شرایط به سازمان.

پ- معرفی محل آموزشگاه و فراهم آوردن تجهیزات آموزشی مورد تایید کارشناس سازمان و منطبق با استانداردهای آموزشی.

ماده ۸: سازمان مکلف است به موسس واجد شرایط مفاد مواد ۵ و ۶ این آئین نامه که ظرف مدت مقرر شده محل و تجهیزات مورد تایید سازمان را معرفی و آماده نموده است، پروانه تاسیس آموزشگاه اعطا نماید.

تبصره: موسس آموزشگاه می تواند براساس ضوابط سازمان، با معرفی مدیر آموزشگاه و مربیان واجد شرایط و کسب مجوز از سازمان دوره های آموزشی مختلف را اجراء نماید.

ماده ۹: پروانه تاسیس صادره به مدت پنج سال اعتبار دارد که در صورت استمرار شرایط صدور آن و پرداخت هزینه مندرج در جدول شماره ۲ این آئین نامه که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد تمدید می گردد.

تبصره - پروانه تاسیس صادره تا زمان دارا بودن شرایط مندرج در ماده ۵ این آئین نامه و انجام تعهدات قانونی دارنده آن معتبر است و در صورت لغو اعلام آن توسط سازمان، نیروهای انتظامی از ادامه فعالیت آموزشگاه جلوگیری می کنند.

ماده ۱۰: مسئولیت رعایت کلیه مقررات و ضوابط این آئین نامه و نظارت بر امور آموزشگاه به عهده دارنده پروانه تاسیس می باشد.

تبصره - اجرای ضوابط آموزشی، تهیه و نگهداری دفاتر بازرسی، حضور و غیاب و آمار و ثبت نتایج امتحانات براساس دستورالعمل سازمان، شرکت در جلسات توجیهی که از طرف سازمان تشکیل می گردد و نظارت مستمر بر اجرای صحیح برنامه های آموزشی از وظایف مدیر آموزشگاه می باشد.

ماده ۱۱: دارنده پروانه تاسیس آموزشگاه قرارداد استخدامی منعقد با مربی و مدیر را به صورتی تنظیم می نماید که مدت تمدید استخدام یا قرارداد در فاصله پایان دوره آموزشی قرار گیرد، به نحوی که جابجایی مربی و مدیر نیز جز در فاصله دو دوره آموزشی انجام نپذیرد.

ماده ۱۲: دارنده پروانه تاسیس موظف است موجبات شرکت کارآموزانی را که دوره را طبق قرارداد کارآموزی به پایان می رسانند در آزمون که توسط سازمان برگزار می گردد فراهم نماید.

ماده ۱۳: دارنده پروانه تاسیس آموزشگاه موظف است به شکایات، نظرات و پیشنهادات کارآموزان و مربیان آموزشگاه رسیدگی نماید.

ماده ۱۴: کارآموزان موظفند پس از پایان دوره آموزشی به منظور شرکت در آزمون مبلغ چهل هزار ریال (۴۰۰۰۰) ریال به حسابی که از سوی سازمان تعیین می گردد، واریز نمایند.

تبصره ۱- کارآموزان آموزشگاه های وابسته یا تحت پوشش دستگاه های دولتی و موسسات عام المنفعه خصوصی که هیچگونه شهریه ای دریافت نمی کنند از پرداخت مبلغ فوق معاف می باشند.

تبصره ۲- افرادی که هزینه آموزش آنها در آموزشگاه های خصوصی از طرف دستگاه های دولتی ارگان ها پرداخت شده است یا با معرفی سازمان آموزش فنی و حرفه ای به طور رایگان در این آموزشگاه ها آموزش می بینند، از پرداخت مبلغ یاد شده معاف هستند. بدیهی است در صورت پرداخت شهریه مبلغ مذکور از شهریه مقرر کسر می گردد.

فصل سوم : مربیان، شرایط اشتغال و مسئولیت آنها

ماده ۱۵ : مربیان باید حائز شرایط زیر باشند :

الف- تابعیت ایران

ب- مسلمان یا پیرو یکی از اقلیت های دینی شناخته شده و ملزم به رعایت قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
پ- دارا بودن صلاحیت اخلاقی، سیاسی و فرهنگی و عدم وابستگی به رژیم گذشته (براساس تشخیص هیات نظارت مرکزی) و نداشتن سوء پیشینه کیفری موثر و برخوردار از حسن شهرت.

ت- عدم اعتیاد به مواد مخدر و دارا بودن سلامت جسمی متناسب با حرفه مورد آموزش به تشخیص مراجع مورد تایید سازمان.

ث- دارا بودن گواهی پایان خدمت و وظیفه عمومی یا معافیت دائم برای مردان.

ج- دارا بودن مدرک تحصیلی مرتبط با رشته یا حرفه مورد آموزش براساس جدول شماره ۱ این آئین نامه که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد.

ماده ۱۶ : متقاضیان مربیگری در صورتی که در آزمون صلاحیت فنی و حرفه ای که توسط سازمان برگزار می گردد قبول شوند برای آنها کارت مربیگری که مدت اعتبار آن پنج سال است از سوی سازمان صادر می شود در صورت عدم استمرار شرایط مندرج در ماده ۱۵ این آئین نامه اعتبار کارت مزبور تمدید نمی شود و در صورت تغییر استاندارد مربوط و یا بخشی از آن، تمدید کارت منوط به بررسی مجدد صلاحیت فنی و حرفه ای- صاحب کارت خواهد بود.

ماده ۱۷ : مربیانی که بدون عذر موجه از ادامه آموزش در طول دوره خودداری نمایند حسب اعلام دارنده پروانه تاسیس آموزشگاه و تشخیص سازمان پس از یکبار اخطار کتبی کارت مربیگری آنان باطل می گردد.

فصل چهارم : مقررات مربوط به کارآموزان

ماده ۱۸ : سن کارآموز برای شرکت در دوره های آموزشی نباید کمتر از ۱۲ سال تمام باشد.

تبصره ۱ : حداقل سن کارآموز باتوجه به تبصره ماده ۲ قانون کارآموزی مصوب ۱۳۴۹؛ در موارد خاص با تصویب وزیر کار و اموراجتماعی قابل تغییر است.

تبصره ۲ : پذیرش کارآموزان کمتر از ۱۵ سال تمام منوط به ارائه اجازه کتبی ولی یا قیم قانونی کارآموز است.

تبصره ۳ : پذیرش، آموزش و صدور گواهینامه مهارت برای اتباع خارجی در آموزشگاه ها با ارائه مجوز اقامت از مراجع ذیربط مجاز است.

ماده ۱۹ : حداقل میزان سواد کارآموزان جهت شرکت در دوره های آموزشی براساس استاندارد حرفه مربوطه از طرف سازمان تعیین می گردد.

فصل پنجم : نظارت و بازرسی و مقررات مربوط به لغو پروانه تاسیس و تعطیل آموزشگاه

ماده ۲۰ : نظارت و بازرسی در امور آموزشگاه ها توسط افرادی صورت می گیرد که دارای معرفی نامه (کارت شناسایی مخصوص بازرسی) صادره از طرف سازمان می باشند.

ماده ۲۱ : دارندگان پروانه تاسیس مکلفند مدارک و اطلاعات مربوطه را هنگام مراجعه در اختیار بازرسان قرار دهند.

تبصره ۱- خارج کردن فتوکپی مدارک از آموزشگاه توسط بازرسان فقط با ارائه مجوز کتبی سازمان مجاز است.

تبصره ۲- بازرسان در صورت مشاهده هرگونه تخلفی از مفاد این آئین نامه، ضمن درج موضوع در دفتر بازرسی آموزشگاه مراتب را به سازمان گزارش می نمایند. در صورت تکرار تخلف، مراتب جهت اتخاذ تصمیم در مورد تعطیل موقت و یا لغو پروانه تاسیس آموزشگاه، به هیات نظارت مرکزی ارجاع می شود.

تبصره ۳- در صورت عدم ارائه دفتر بازرسی و مدارک و اطلاعات مربوطه، گزارش بازرسان ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۲۲ : حداکثر مدت زمان مجاز برای توقف فعالیت آموزشگاه با کسب اجازه قبلی دو سال می باشد در صورتی که این مدت بیش از دو سال باشد لازم است برای بازگشایی آن اقدام به کسب پروانه تاسیس مجدد شود.

ماده ۲۳: تعطیل آموزشگاه از طرف دارنده پروانه تاسیس قبل از اختتام دوره آموزشی ممنوع است مگر در صورت توافق کتبی کلیه کارآموزان با بازپرداخت شهریه آنان (برای کارآموزان کمتر از ۱۵ سال توافق کتبی ولی یا سرپرست قانونی لازم بوده و شهریه نیز به آنان بازپرداخت می گردد).

فصل ششم: مقررات عمومی

ماده ۲۴: نسخه اصلی پروانه تاسیس باید در دفتر آموزشگاه نصب گردد.

ماده ۲۵: انتقال یا واگذاری پروانه تاسیس آموزشگاه به شخص یا اشخاص واجد شرایط این آئین نامه با هماهنگی و تایید سازمان مجاز است.

ماده ۲۶: دارندگان پروانه تاسیس موظفند برنامه کار و ساعات آموزش آموزشگاه را به طور دقیق به سازمان اعلام نمایند.

ماده ۲۷: تغییر محل آموزشگاه منوط به تحقیق مجدد شرایط مندرج در ماده ۸ این آئین نامه و تحصیل موافقت سازمان می باشد.

ماده ۲۸: در محل آموزشگاه نباید هیچ گونه فعالیت غیر مرتبط با موضوع تاسیس آموزشگاه وجود داشته باشد.

تبصره - سازمان می تواند برای کلیه واحدهای صنفی، خدماتی و تولیدی که امکانات آموزش کارگران را در محل کار خود فراهم نموده اند با رعایت مفاد این آئین نامه پروانه تاسیس صادر نماید.

ماده ۲۹: نام آموزشگاه می باید با فرهنگ اسلامی و ایرانی مابینت نداشته و در تمام مدت فعالیت آموزشگاه حفظ گردد. انتخاب نام آموزشگاه نباید تکراری باشد. تغییر نام با هماهنگی سازمان توسط اداره کل مجاز می باشد.

ماده ۳۰: تعطیلی هر یک از حرفه های مورد آموزش یا فعالیت مجدد آنها لزوماً باید با توافق کتبی سازمان انجام پذیرد.

ماده ۳۱: کلیه آموزشگاه هایی که قبل از تصویب این آئین نامه موجودیت یافته اند موظفند از تاریخ ابلاغ ظرف مدت یکسال شرایط خود را با این آئین نامه تطبیق دهند.

تبصره - شرایط حداقل مدرک تحصیلی دارندگان پروانه تاسیس این گونه آموزشگاه ها از شمول جدول شماره ۱ این آئین نامه که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد مستثنی است.

ماده ۳۲: موسس به هنگام دریافت پروانه تاسیس و تمدید آن و نیز مدیر و مربی آموزشگاه به هنگام دریافت کارت (مدیریت آموزشگاه - مربیگری) و تمدید آن موظفند مبالغ مندرج در جدول شماره (۲) این آئین نامه را که تایید شده به مهر دفتر هیات دولت می باشد به حسابی که از طرف سازمان تعیین می شود واریز نمایند.

تبصره: ایثارگران و اقوام درجه یک آنان و نیز مدیر و مربیان و کارآموزان دستگاه های اجرایی و سازمان های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که آموزش در آنها به صورت رایگان می باشد و همچنین کارکنان سازمان و ادارات کل و خانواده درجه یک آنان (پدر، مادر، همسر و فرزند) و نیز بسیجیان فعال با ارائه معرفینامه معتبر از مراجع مربوطه از پرداخت هرگونه وجه مذکور در این آئین نامه معاف می باشند.

ماده ۳۳: آزمون متقاضیان مدیریت آموزشگاه و مربیگری حداقل سالی یکبار از طرف سازمان برگزار و تاریخ آن تا یک ماه قبل از انجام توسط رسانه های عمومی اعلام می گردد.

ماده ۳۴: پروانه تاسیس و کارت مدیریت آموزشگاه برای آموزش مردان فقط به مردان و برای آموزش زنان به زنان داده می شود.

تبصره - در مواردی که رعایت الزام این ماده به تشخیص سازمان میسر نباشد سازمان می تواند صدور پروانه را تا زمانی که صلاح بداند از مفاد این ماده مستثنی نماید، مشروط بر آنکه زنان و مردان به صورت مختلط نباشند و متقاضی از هر جهت صلاحیت لازم را داشته باشد.

ماده ۳۵: آموزش کارآموزان زن فقط توسط مربیان زن و آموزش کارآموزان مرد فقط توسط مربیان مرد باید انجام شود.

تبصره- در صورت عدم وجود مربی واجد شرایط بنابه پیشنهاد اداره کل و تایید سازمان آموزشگاه ها می توانند در مدت زمان مشخص با نظارت سازمان از شمول این ماده مستثنی شوند.

ماده ۳۶: مدت هر دوره آموزشی نباید از مدت تعیین شده براساس استاندارد کمتر باشد.

ماده ۳۷: نشرو پخش هرگونه آگهی و تبلیغات در مورد آموزشگاه های آزاد در صورتی مجاز است ک دارندگان پروانه تاسیس قبلاً تایید سازمان را کسب نموده باشند.

ماده ۳۸: انجام آزمون پایان دوره کارآموزان و صدور گواهینامه مهارت به عهده سازمان است.

تبصره: در حرفه هایی که سازمان لزوماً برگزاری آزمون و صدور گواهی نامه مهارت را لازم تشخیص ندهد ضمن اجرای آموزش و اعمال نظارت کلی سازمان آزمون برگزار نمی شود. بدیهی است مراتب در این خصوص قبلاً به آموزشگاه ها ابلاغ می گردد.

ماده ۳۹: سازمان موظف است در تهیه و تدوین استانداردهای مهارت و آموزشی مشاغل زیر مجموعه رشته ها و حرف پزشکی و پیراپزشکی از نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی دعوت نماید.

ماده ۴۰: دارنده پروانه تاسیس موظف است یک نسخه از این آئین نامه را در دسترس و محل دید عموم کارآموزان قرار دهد.

ماده ۴۱: میزان شهریه ی کارآموزان توسط سازمان باتوجه به شرایط منطقه تعیین می گردد و رعایت آن جهت استمرار پروانه تاسیس الزامی است.

ماده ۴۲: رشته های آموزشی می تواند همه ساله بر حسب نیاز بازار کار و صنعت و پیشنهاد سازمان و تصویب وزیر کار و اموراجتماعی اصلاح و حداقل و نوع مدرک تحصیلی متقاضیان کارت مدیریت و مربیگری آموزشگاه به موازات بهبود کیفیت آموزش فنی و حرفه ای در کشور تغییر یابد. افزایش هزینه های شرکت در آزمون مهارت، صدور گواهینامه و المثنی آن، کسب پروانه، تمدید پروانه تاسیس و کارت مدیریت آموزشگاه و اخذ کارت مربیگری و تجدید آن باتوجه به شرایط اقتصادی و شاخص های بانک مرکزی منوط به پیشنهاد سازمان و تصویب وزیر کار و اموراجتماعی خواهد بود.

ماده ۴۳: آموزشگاه هایی که بر طبق قانون یا تصویب نامه هیات وزیران دارای آئین نامه خاص می باشند از شمول این آئین نامه مستثنی هستند.

ماده ۴۴: اعضای خانواده معظم شهدا و ایثارگران در دریافت مجوزهای موضوع این آئین نامه در اولویت خواهند بود.

ماده ۴۵: تصویب نامه های شماره ۴۷۹۰۶/ت/۳۹۲ هـ مورخ ۱۳۷۰/۸/۲۵ و شماره ۴۵۸۳/ت/۲۰۷۹۹ هـ مورخ ۱۳۷۹/۲/۱۲ لغو می شوند.

جدول شماره ۱- عناوین رشته ها و دوره های آموزشی و میزان مدرک تحصیلی موسس، مدیر و مربی آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد

ردیف	عناوین رشته های آموزشی	عناوین دوره های آموزشی برابر استانداردهای مهارت و آموزشی سازمان	
		مدیر	مدرک تحصیلی
۱	اتومکانیک	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم اتومکانیک و بالاتر (مرتبط)
			تعمیرکار اتومبیل گازسوز- تعمیرکار اتومبیل سواری- تون آپ- صافکار- تعمیرکار برق خودرو- تعمیرکار سوخت رسانی دیزل- تعمیرکار موتورسیکلت- تعمیرکار موتورهای بنزینی (قایق)- تعمیرکار موتورهای دیزلی- تعمیرکار موتورهای دیزلی دریایی، تعمیرکار ترمز خودرو، سرویس و نگهداری تراکتور- مکانیک تراکتور و تیلر- تودوز خودرو- نقاش خودرو و...
۲	الکترونیک	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم الکترونیک و بالاتر (مرتبط)
			الکترونیک کار عمومی- تعمیرکار تلویزیون رنگی و تعمیرکار دستگاه های صوتی و رادیویی- ابزار دقیق- تعمیرکار تلفن رومیزی و مکالمه داخلی- تعمیرکار ویدیو- تعمیرکار دورنگار (فکس)- تعمیرکار تلفن

		همراه- الکترونیک کار صنعتی- کابل کش مخابرات- کارگر ماهر الکترونیک صنعتی- تعمیر و نگهداری دستگاه های پزشکی و آزمایشگاهی- تعمیرکار دستگاه و تجهیزات دندانپزشکی- تعمیرکار یونیت دندانپزشکی و...		
۳	امور اداری	کارگزين- بایگان- متصدی دبیرخانه- اندیکاتور- تلفنچی- متصدی اطلاعات و انتظامات- سرایدار و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم علوم اداری و بالاتر (مرتبط)
۴	امور مالی و بازرگانی	حسابدار- مامور خرید- انباردار- مسئول حقوق و دستمزد- حسابرس- حسابدار صنعتی (مقدماتی و تخصصی)- مسئول صادرات و واردات- مسئول سفارشات- نماینده فروش- مدیر فروش- بیمه گر- بیمه های بازرگانی- بازاریابی و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم حسابداری و بازرگانی و بالاتر (مرتبط)
۵	برق	برقکار ساختمان- برقکار صنعتی- کارگر شبکه هوایی- برقکار عمومی- تعمیرکار ماشین های الکتریکی- تعمیرکار لباسشویی- ظرفشویی- خشک کن- تعمیرکار لوازم خانگی گردنده و حرارتی برقی- تعمیرکار لوازم خانگی سردکننده و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم برق و بالاتر (مرتبط)
۶	بهداشت و ایمنی	آرایش و پیرایش زنانه- پیرایشگر مردانه و...	دیپلم متوسطه	دیپلم متوسطه
۷	بیوتکنولوژی	آزمایشگر ارشد میکروب شناسی آب و فاضلاب و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم تاسیسات و بالاتر (مرتبط)
۸	تاسیسات	لوله کش گاز خانگی و تجاری- لوله کش و نصاب دستگاه های حرارت مرکزی- کارور نیروگاه (دیگ بخار) و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم تاسیسات و بالاتر (مرتبط)
۹	حمل و نقل	کارور جرثقیل ماشینی- اپراتور آب پاش- اپراتور غلتک	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم تاسیسات و بالاتر (مرتبط)
۱۰	خدمات آموزشی	تعلیمات سرپرستی- سرپرست صنایع و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۱۱	صنایع جوشکاری	جوشکاری برق- جوشکار گاز- جوشکاری پلاستیک- جوشکاری زیر پودری و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم مکانیک و بالاتر (مرتبط)
۱۲	صنایع چاپ	صحاف- ماشینچی افست ورقی- ماشینچی چاپ اسکرین- ماشین نویسی فارسی و لاتین و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم چاپ و بالاتر (مرتبط)
۱۳	صنایع چوب	درودگری- منبت و معرق کار- خراط- قاب سازچوبی- مدل ساز- رنگ کار چوب- خاتم کار- رنگ کار چوب و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم صنایع چوب و بالاتر (مرتبط)

<p>دیپلم متوسطه</p>	<p>دیپلم متوسطه</p>	<p>فرش باف- رفوگر فرش- طراح سنتی فرش- گلیم باف- جاجیم باف- کبه باف- طلاع و جواهرسازی، فروشدگی طلا و جواهر- مليله ساز نقره- بازارياب طلا از خاک- سنگ شناسی سنگ های قیمتی- مليله کار و زنجیرباف- ریخته گر فلزات قیمتی- مدلساز فلزات قیمتی- ذوب کار فلزات قیمتی- طلا و جواهرساز- جوشکار و تعمیرکار فلزات قیمتی و... نقاشی- مینیاتور- تذهیب- نقاشی روی پارچه- نقاشی روی شیشه- نقاشی روی چرم- گیپور باف- مروارید باف- مکرومه باف- حصیرباف- پوستین دوز- خاتم ساز- قبادوز- صدف ساز- تابلوساز تزئینی- معرق کار الیاف گیاهی- عروسک دوز- قلاب باف چرم و جیر- آئینه کار- حجار (سنگ تراش)- حجم ساز- مليله ساز نقره- خاتم کار- معرق کار- قلم زن و... شیشه گری- تراشکار شیشه و کریستال و... توپ دوز چرمی طراح کیف و کفش- پستایی ساز- پیش کار- برشکار رویه کفش ماشینی و... گلسازی، سازنده گیاهان مصنوعی- سازنده میوه های خمیرچینی- گلسازی گل های مصنوعی (خمیرچینی) و... شمع سازی- گل آرایی گل های خشک- مسگر تزئینی و... دوخت های تزئینی با دست، گلابتون دوز- سرمه (مليله) دوز- شبکه دوز- پته دوز- ابریشم دوز- مروارید دوز- پولک و منجوق دوز- تکه دوز- قلاب دوز کاموا و کوبلن دوز- گلابتون دوز- قلاب دوز کاموا و کوبلن دوز- گلابتون دوز- گلدوز دستی- سوزن دوز بلوچ- تکه دوز با چرخ- گلدوز ماشینی- طراح دوخت های تزئینی- سفالگر- گرافیک- عکاسی عمومی- متصدی لابراتور عکاسی و... مدیریت خانواده- کمک طراح صنعتی</p>	<p>۱۴ صنایع دستی و هنر</p>
<p>فوق دیپلم شیمی و بالاتر (مرتبط)</p>	<p>فوق دیپلم و بالاتر</p>	<p>آزمایشگر تست های شیمیایی فلزات- کارگر آزمایشگاه فیزیک کاشی سازی- آزمایشگر آزمایشگاه شیمی قند- رنگرز پوست و...</p>	<p>۱۵ صنایع شیمیایی</p>
<p>فوق دیپلم صنایع غذایی و بالاتر (مرتبط)</p>	<p>فوق دیپلم و بالاتر</p>	<p>کارور صنایع کنسروسازی- کنترلر میکروبی موادغذایی- کنترلر شیمیایی مواد غذایی- کارور تولید فرآورده های گوشتی و... نانوایی- طبخایی- شیرینی پزی- آشپز هتل و...</p>	<p>۱۶ صنایع غذایی</p>
<p>فوق دیپلم مکانیک و بالاتر (مرتبط)</p>	<p>فوق دیپلم و بالاتر</p>	<p>در و پنجره ساز آلومینیوم- در و پنجره ساز پروفیل آهنی- ورق کار- اسکلت ساز فلزی- کابینت ساز- چاقو ساز- قفل و کلید ساز و...</p>	<p>۱۷ صنایع فلزی</p>
<p>فوق دیپلم نساجی و بالاتر</p>	<p>فوق دیپلم و بالاتر</p>	<p>ریسندگی- بافندگی- چاپ پارچه- پتوباف- جوراب باف ماشینی- رنگرز پارچه- رفوگر پارچه پشمی و فاستونی- مکانیک ماشین های</p>	<p>۱۸ صنایع نساجی</p>

		چند لاکنی فیتیله- مکانیک ماشین های بافندگی- بافندگی (دستی- ماشینی) و...		
۱۹	طراحی و دوخت	نازک دوز مردانه- ضخیم دوز مردانه- شلواز دوز- کاپشن دوز- نازک دوز زنانه- ضخیم دوز زنانه- بچه گانه و دخترانه دوز- طراح لباس زنانه و بچه گانه- راسته دوز- برشکار- الگوساز و برشکار لباس زنانه- الگوساز و برشکار لباس مردانه- پرده دوز و...	دیپلم متوسطه	دیپلم متوسطه
۲۰	عمران	نقشه بردار- نقشه کش ساختمان- نقاش ساختمان- گچ بر- کاشی کار- قالب بند- بندکش- بتون ریز- گچ کار- سنگ کار- عایق کار- آرماتوربند- ماکت ساز و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم عمران و بالاتر (مرتبط)
۲۱	فناوری اطلاعات	کارور رایانه- برنامه نویسی C- سخت افزار- طراح و نقشه کش اتوکد- برنامه نویسی پاسکال- برنامه نویسی Foxpro- برنامه نویسی V.B و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم رایانه و بالاتر (مرتبط)
۲۲	کانی های غیرفلزی	سرامیک ساز- ساخت کاشی- رنگ ساز کاشی سنتی- درجه بندی کاشی- برشکار شیشه ایمنی- چینی سازی و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۲۳	کشاورزی (امور زراعی و باغی)	باغبان- برنجکار- پرورش دهنده قارچ خوراکی- پسته کار- چایکار- زعفران کار- سبزی کار- کشت کار گلخانه ای و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم کشاورزی و بالاتر (مرتبط)
۲۴	کشاورزی (امور دامی و آبزیان)	پرورش دهنده اسب- پرورش دهنده بلدرچین- پرورش دهنده زنبورعسل- پرورش دهنده شترمرغ- کارگر فنی گاوداری صنعتی- کارگر فنی مرغداری صنعتی و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم دامپروری و بالاتر (مرتبط)
۲۵	کشاورزی (ماشین آلات کشاورزی)	تعمیرکار ماشین های برداشت علوفه- تعمیرکار ماشین های ثابت زراعی- کارور ماشین آلات و ادوات کشاورزی (ماشین های کاشت)- کارور ماشین آلات و ادوات کشاورزی (ماشین های برداشت)- کارور ماشین آلات و ادوات کشاورزی (ماشین های خاک) و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۲۶	گردشگری	مدیر تور- راهنمای تور داخلی- راهنمای تور خارجی- مهماندار قطار- مدیر دفاتر خدمات مسافرتی و جهانگردی- سرپرست فروش بلیط پروازهای داخلی و خارجی- مدیر فنی و فروش بلیط و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم مدیریت و بالاتر (مرتبط)
۲۷	متالوژی	مدل ساز- ریخته گر- قالب گیر و ریخته گر مواد ترکیبی (کامپوزیت) و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۲۸	محیط زیست و منابع طبیعی	بهره برداری جنگل- آماربرداری جنگل (در بخش عملیات دفتری)- آماربرداری جنگل (در بخش عملیات داخل جنگل) و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۲۹	مخابرات	تعمیر کار تلفن رومیزی و دستگاه مکالمه داخلی- تعمیر کار تلفن همراه- تعمیر کار سانترال تلفن- تعمیر کار دورنگار (فکس) و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)
۳۰	مدیریت و صنایع	کارآفرین- سرپرست بسته بندی- سرکارگر حمل مواد- زمان سنج و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم و بالاتر (مرتبط)

۳۱	معادن	معادن کار عمومی- کارگر استخراج ذغال- نقشه کش معادن و...	فوق دیپلم و بالاتر	فوق دیپلم معادن و بالاتر (مرتبط)
----	-------	---	--------------------	----------------------------------

۱) سایر عناوین رشته ها و دوره های آموزشی براساس فهرست استانداردهای مصوب سازمان تهیه و اعلام خواهد شد.
 ۲) در موارد خاص، حداقل مدرک تحصیلی و معادل آن توسط هیات مرکزی تعیین خواهد شد.
 ۳) حداقل سطح تحصیلات و رشته تحصیلی- مدارک تحصیلی مرتبط- شرایط کسب هر یک از عناوین مربیان (مربی، ارشد مربی، سرمربی، استاد مربی) و سوابق تجربی لازم آنان حسب دوره های آموزشی به تفکیک استانداردهای مهارت و آموزش توسط سازمان اعلام خواهد شد.

جدول شماره ۲- هزینه صدور و تمدید پروانه تاسیس و کارت مدیریت و مربیگری آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد

هزینه تمدید			هزینه صدور			عناوین رشته های آموزشی
۹۰,۰۰۰ ریال	۹۰,۰۰۰ ریال	۹۰,۰۰۰ ریال	۱۹۰,۰۰۰ ریال	۱۹۰,۰۰۰ ریال	۳۷۵,۰۰۰ ریال	اموراداری- امورمالی و بازرگانی- بهداشت و ایمنی- خدمات آموزشی (مدیریتی)- صنایع دستی و هنر- طراحی و دوخت- گردشگری- هتلداری- صنایع غذایی
۱۲۵,۰۰۰ ریال	۱۲۵,۰۰۰ ریال	۲۵۰,۰۰۰ ریال	۲۵۰,۰۰۰ ریال	۲۵۰,۰۰۰ ریال	۵۰۰,۰۰۰ ریال	کشاورزی (امور زراعی و باغی)- کشاورزی (اموردامی و آبزیان)- ماشین آلات کشاورزی- محیط زیست و منابع طبیعی
۱۵۰,۰۰۰ ریال	۱۵۰,۰۰۰ ریال	۳۰۰,۰۰۰ ریال	۳۰۰,۰۰۰ ریال	۳۰۰,۰۰۰ ریال	۶۲۵,۰۰۰ ریال	اتومکانیک- الکترونیک- برق- بیوتکنولوژی- صنایع جوشکاری- صنایع چاپ- صنایع چوب- صنایع شیمیایی- صنایع فلزی- تاسیسات- حمل و نقل- صنایع نساجی- عمران- کانی های غیرفلزی- متالوژی- مخابرات- مدیریت و صنایع- مکانیک- معادن
۱۹۰,۰۰۰ ریال	۱۹۰,۰۰۰ ریال	۳۷۵,۰۰۰ ریال	۳۷۵,۰۰۰ ریال	۳۷۵,۰۰۰ ریال	۷۵۰,۰۰۰ ریال	فناوری اطلاعات

مصوبه شماره ۱۴۶۷۲۵/ت۳۶۶۳۱هـ مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۱۱ هیات وزیران

اصلاحیه آئین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاه های آزاد

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۵/۱۱/۰۴ باتوجه به نظر رئیس مجلس شورای اسلامی، موضوع نامه شماره ۹۷۰۶/۱۱۵۶۵۶هـ مورخ ۱۳۸۵/۰۷/۲۹ تصویب نمود :

آئین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاه های آزاد فنی و حرفه ای موضوع تصویب نامه شماره ۳۲۸۶۵/ت/۵۶۵ هـ مورخ ۱۳۸۵/۰۵/۱۸ از تاریخ اعلام ایراد رسمی، به شرح زیر اصلاح می شود :

۱) اجزای بند (۱۴) ماده (۲) و تبصره های (۱) و (۲) ماده (۱۴) و تبصره ماده (۳۲) متوقف گردد.

۲) متن زیر جایگزین تبصره (۳) ماده (۶) می گردد :

تبصره ۳- متقاضیان دریافت کارت مدیریت و مربیگری آموزشگاه لازم است جهت شرکت در آزمون های موضوع تبصره (۱) و (۲) ماده (۶) این آئین نامه مبلغ چهل هزار (۴۰/۰۰۰) ریال به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز نمایند. مدد جویان تحت پوشش سازمان بهزیستی کشور و کمیته امداد امام خمینی (ره) از پرداخت هزینه معاف می باشند. در مواد (۱۴) و (۳۲) عبارت به حسابی که از سوی سازمان تعیین می گردد به حساب درآمد عمومی کشور نزد خزانه داری کل اصلاح می گردد.

پرویز داودی

معاون اول رئیس جمهور

موادی از نقشه جامع علمی کشور مرتبط با سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور

مصوب ۱۴/۱۰/۱۳۸۹

فصل اول : ارزش های بنیادین و الگوی نظری نقشه جامع علمی کشور

۱-۲- ویژگی های اصلی الگوی نظام علم و فناوری و نوآوری .

۳. تلفیق آموزش با تربیت و پژوهش و مهارت : از آنجا که علم و عمل توأمان، عامل پیشرفت همه جانبه و پایدار کشور است، باید الگوی تفکیکی حاکم بر نظام فعلی علم و فناوری به سرعت در جهت الگویی تلفیقی تحول یابد. بدین منظور این تلفیق باید از آموزش ابتدایی آغاز و در تمام دوره های آموزشی ادامه یابد و در نتیجه الگوی آموزشی حافظه مدار فعلی جای خود را به الگوی مبتنی بر یادگیری دانش به همراه تربیت انسانها و پرورش مهارت ها و پژوهش بدهد . در نظام آموزش عالی نیز رویکرد پژوهش محوری تقویت خواهد شد .

فصل دوم : وضع مطلوب علم و فناوری

۲-۳- اهداف بخش نظام علم، فناوری و نوآوری کشور .

۴- دستیابی به سطح دانش و مهارت نیروی کار کشور متناسب با معیار جهانی و در جهت پاسخگویی به نیازهای جامعه و بازار کار داخلی و بین المللی .

فصل سوم : الویت های علم و فناوری کشور .

الویت های ب : (در علوم انسانی و معارف اسلامی)

اخلاق اسلامی و مطالعات بین رشته ای آن- الهیات- عرفان اسلامی- فلسفه- غرب تناسی انتقادی- کارآفرینی و مهارت افزایی
و...

۴-۲- راهبردها و اقدامات ملی متناسب با راهبردهای کلان توسعه علم و فناوری در کشور :

راهبرد کلان ۱ :

اصلاح ساختارها و نهادهای علم و فناوری و انسجام بخشیدن به آنها و هماهنگ سازی نظام تعلیم و تربیت، در مراحل سیاستگذاری و برنامه ریزی کلان .

راهبردهای ملی :

۱. سیاستگذاری و ارتقای هماهنگی و هم افزایی در بخش های مختلف کشور برای اجرایی کردن نقشه جامع علم و فناوری .

۳. تعیین حدود مدیریت و مالکیت نهادهای مرتبط با حوزه علم و فناوری .
۵. بازنگری، اصلاح، یکپارچه سازی، ساده سازی و روزآمد کردن قوانین و مقررات نظام علم و فناوری کشور .
۸. سازماندهی نظام های حرفه ای مبتنی بر دانش علمی و فنی برای اداره واحدهای اقتصادی- اجتماعی و نهادینه کردن فرهنگ مهارت گرایی و پژوهش محوری و کارآفرینی در نظام علم و فناوری و نوآوری .
۹. ایجاد هماهنگی در سیاستگذاری و برنامه ریزی در بین دوره آموزش رسمی عمومی، آموزش مهارتی و حرفه ای و آموزش عالی به منظور تداوم فرایند فعالیت های تعلیم و تربیت .
۱۱. ایجاد هماهنگی میان نظام تعلیم و تربیت رسمی و غیررسمی در کشور و کاهش فاصله مرزهای میان آنها .

اقدامات ملی :

۳. توانمندسازی بخش غیردولتی در نظام علم و فناوری و کاهش تصدی گری دولت همزمان با تقویت ابعاد نظارتی آن .
- راهبرد کلان ۳ :

جهت دادن چرخه علم و فناوری و نوآوری به ایفای نقش مؤثرتر در اقتصاد .

اقدامات ملی :

۳. حمایت از توسعه آموزش مهارت های پیشرفته با مشارکت بخش خصوصی، به منظور افزایش سهم کشور از بازارهای بین المللی .

بند ۳۱ اقدامات ملی راهبرد کلان ۶ :

- ایجاد سازوکارهای سنجش توانمندی های دانش آموزان و معلمان و عملکرد مدارس، مستقل از موسسات مجری آموزش.
- راهبرد کلان ۸ :

تربیت و توانمندسازی سرمایه انسانی با تاکید بر پرورش انسانهای متقی و کارآفرینی و خودباور و خلاق و نوآور و توانا در تولید علم و فناوری و نوآوری متناسب با ارزش های اسلامی و نیازهای جامعه .

راهبردهای ملی :

۱. بهبود هرم ترکیب نیروی انسانی نظام به منظور تحقق برنامه های رشد و توسعه نهادهای آموزشی و پژوهشی .

موادی از سند تحول بنیادین آموزش و پرورش مرتبط با سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور

با تأیید سند فلسفه تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران، مصوبه "سند تحول بنیادین آموزش و پرورش" که در جلسات ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶ و ۶۹۷ تاریخ ۸۹/۱۱/۱۲، ۸۹/۱۱/۲۶، ۸۹/۱۲/۳، ۸۹/۱۲/۱۰، ۸۹/۱۲/۱۷، ۹۰/۱/۲۳، ۹۰/۲/۶، ۹۰/۲/۲۰، ۹۰/۳/۳۱، ۹۰/۴/۱۴، ۹۰/۴/۲۱، ۹۰/۵/۴، ۹۰/۶/۱۵، ۹۰/۶/۲۲ و ۹۰/۷/۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب نهائی رسیده است.

فصل دوم : بیانیه ارزش ها

۲۴- روحیه کارآفرینی، کسب شایستگی های عام حرفه ای و مهارتی و هنری زمینه ساز کار مولد

فصل هفتم : هدف های عملیاتی و راهکارها

۱- پرورش تربیت یافتگانی که :

* دارای حداقل یک مهارت مفید برای تامین معاش حلال باشند، به گونه ای که در صورت جدایی از نظام تعلیم و تربیت رسمی در هر مرحله، توانایی تأمین زندگی خود و اداره خانواده را داشته باشند .

راهکار ۶-۱- گسترش و تنوع دادن به حرف و مهارت های مورد نیاز جامعه و تعلیم متناسب و برنامه ریزی شده آن در همه دوره های تحصیلی و برای همه دانش آموزان .

- ۵- تأمین و بسط عدالت در برخورداری از فرصت های تعلیم و تربیت با کیفیت مناسب با توجه به تفاوت ها و ویژگی های دختران و پسران و مناطق مختلف کشور
- راهکار ۴-۵- اولویت بخشی به تأمین و تخصیص منابع، تربیت نیروی انسانی کارآمد، تدوین برنامه برای رشد، توانمندسازی و مهارت آموزی، ادامه تحصیل و حمایت مادی و معنوی دانش آموزان مناطق محروم و مرزی .
- ۶- تنوع بخشی به محیط های یادگیری در فرآیند تعلیم و تربیت رسمی عمومی
- راهکار ۵-۶- تنظیم و اجرای برنامه جامع کارآفرینی و مهارت آموزی برای تمام دوره های تحصیلی به ویژه دانش آموزان دوره متوسطه تا پایان برنامه پنجم توسعه در برنامه درسی و آموزشی
- ۷- افزایش نقش مدرسه به عنوان یکی از کانون های پیشرفت محلی، به ویژه در ابعاد فرهنگی- اجتماعی
- راهکار ۳-۷- برقراری ارتباط سازمان یافته مراکز علمی- پژوهشی با نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی در سطح ملی و منطقه ای و بهره مندی از پشتیبانی علمی و تخصصی حوزه های علمیه و موسسات آموزش عالی و مراکز آموزش فنی و حرفه ای به ویژه دانشکده های علوم قرآنی، علوم تربیتی و روانشانی در مدارس .
- ۲۱- بازنگری و بازمهندسی ساختارها و رویه ها و روش ها
- راهکار ۳-۲۱- طراحی و استقرار نظام جامع هدایت تحصیلی و استعدادیابی به منظور هدایت دانش آموزان به سوی رشته ها، حرف و مهارت های مورد نیاز حال و آینده کشور متناسب با استعدادها، علاقه مندی و توانایی های آنان
- ۲۲- ارتقاء و بهبود مستمر کیفیت نظام کارشناسی، مدیریت و راهبردی آموزشی و تربیتی در نظام تعلیم و تربیت رسمی عمومی
- راهکار ۳-۲۲- طراحی و اجرای الگوی بالندگی شغلی- حرفه ای برای منابع انسانی.

سیاست های کلی اشتغال مرتبط با سازمان آموزش فنی و حرفه ای ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری ۱۳۹۰/۴/۲۸

- (۱) ترویج و تقویت فرهنگ کار، تولید، کارآفرینی و استفاده از تولیدات داخلی به عنوان ارزش اسلامی و ملی با بهره گیری از نظام آموزشی و تبلیغی کشور.
- (۲) آموزش نیروی انسانی متخصص، ماهر و کارآمد متناسب با نیازهای بازارکار (فعلی و آتی) و ارتقاء توان کارآفرینی با مسؤولیت نظام آموزشی کشور (آموزش و پرورش، آموزش فنی و حرفه ای و آموزش عالی) و توأم کردن آموزش و مهارت و جلب همکاری بنگاه های اقتصادی جهت استفاده از ظرفیت آنها.
- (۳) ایجاد فرصت های شغلی پایدار با تاکید بر استفاده از توسعه فناوری و اقتصاد دانش بنیان و آینده نگری نسبت به تحولات آنها در سطح ملی و جهانی.
- (۴) ایجاد نظام جامع اطلاعات بازار کار.
- (۵) بهبود محیط کسب و کار و ارتقاء شاخص های آن (محیط سیاسی، فرهنگی و قضایی و محیط اقتصاد کلان، بازارکار، مالیات ها و زیر ساخت ها) و حمایت از بخش های خصوصی و تعاونی و رقابت از راه اصلاح قوانین، مقررات و رویه های ذیربط در چارچوب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- (۶) جذب فناوری، سرمایه و منابع مالی، مبادله نیروی کار و دسترسی به بازارهای خارجی کالا و خدمات از طریق تعامل موثر و سازنده با کشورهای، سازمان ها و تریبیات منطقه ای و جهانی.
- (۷) هماهنگ سازی و پایداری سیاست های پولی، مالی، ارزی و تجاری و تنظیم بازارهای اقتصادی در جهت کاهش نرخ بیکاری توأم با ارتقاء بهره وری عوامل تولید و افزایش تولید.
- (۸) توجه بیشتر در پرداخت یارانه ها به حمایت از سرمایه گذاری، تولید و اشتغال مولد در بخش های خصوصی و تعاونی.
- (۹) گسترش و استفاده بهینه از ظرفیت های اقتصادی دارای مزیت مانند: گردشگری و حق گذر (ترانزیت).

۱۰) حمایت از تاسیس و توسعه صندوق های شراکت در سرمایه برای تجاری سازی ایده ها و پشتیبانی از شرکت های نوپا، کوچک و نوآور.

۱۱) برقراری حمایت های موثر از بیکاران برای افزایش توانمندی های آنان در جهت دسترسی آنها به اشتغال پایدار.

۱۲) توجه ویژه به کاهش نرخ بیکاری استانهای بالاتر از متوسط کشور.

۱۳) رعایت تناسب بین افزایش دستمزدها و بهره وری نیروی کار.

مصوبه شماره ۲۵۷۰۳۲/ت/۴۷۸۱۶ مورخ ۱۳۹۰/۱۲/۱۸ هیات وزیران

هزینه ثبت نام آزمون های ادواری سازمان آموزش فنی و حرفه ای

تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۰۳ کارگروه کنترل بازار که به استناد اصل یکصد و بیست و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اتخاذ شده است به شرح زیر برای اجراء ابلاغ می شود :

تعرفه موضوع ماده (۱۴) آئین نامه نحوه تشکیل و اداره آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد و آزمون تعیین مهارت (آزمون ادواری) به شرح زیر تعیین می گردد :

الف- هزینه ثبت نام آزمون و برگزاری سنجش مهارت رشته های خدماتی (۱۰۰۰۰۰) ریال.

ب- هزینه ثبت نام آزمون و برگزاری سنجش مهارت رشته های فنی (۱۵۰۰۰۰) ریال.

درآمدهای یادشده به حساب خزانه واریز و معادل آن از طریق درج در ردیف هزینه ای مربوط در لویای بودجه سنواتی در اختیار سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور قرار می گیرد.

محمدرضا رحیمی

معاون اول رئیس جمهور

قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی مصوب ۱۳۹۶/۸/۲۴

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی که با عنوان طرح نظام جامع آموزش و تربیت فنی و حرفه ای و مهارتی به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۲۴/۸/۱۳۹۶ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۱۱۸۳۳۵ ۲۵/۹/۱۳۹۶

سازمان برنامه و بودجه کشور

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و چهارم آبان ماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۸/۹/۱۳۹۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۷۸۹۵۶/۲۸ مورخ ۱۹/۹/۱۳۹۶ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی

ماده ۱- در اجرای بندهای (۱) و (۲) سیاست‌های کلی اشتغال و بندهای (د) و (ه) ماده (۲۱) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۵/۱۰/۱۳۸۹ و با توجه به سیاست‌های کلان و اسناد بالادستی به‌منظور گسترش شایستگی حرفه‌ای، ارتقای جایگاه آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی، کاهش فاصله سطح شایستگی نیروی کار کشور با سطح استاندارد جهانی، هماهنگی در سیاستگذاری کلان، مدیریت در برنامه‌ریزی آموزش‌های فنی، حرفه‌ای و مهارتی و تربیت نیروی کار شایسته، نظام آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای و مهارتی که در این قانون «نظام «نامیده می‌شود و چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی برای تحقق اهداف زیر ایجاد می‌شود:

۱- ترویج و تقویت فرهنگ کار، تولید، کارآفرینی و اخلاق حرفه‌ای مبتنی بر ارزشهای اسلامی و ملی
 ۲- آموزش و تربیت نیروی انسانی متخصص، ماهر و کارآمد متناسب با نیازهای بازار کار فعلی و آتی و ارتقای توان کارآفرینی
 ۳- افزایش نقش آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و ایجاد هماهنگی و تعامل بین این نظام با سایر نظامهای آموزشی و اقتصادی
 ۴- کمک به تولید ثروت و کاهش فقر در جامعه از طریق توانمندسازی نیروی کار و کمک به افزایش اشتغال، خوداشتغالی و کاهش بیکاری

۵- ارتقای کیفیت آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی مبتنی بر چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی و کاهش فاصله میان سطح شایستگی‌های مورد نیاز فعلی و آتی بازار کار و شایستگی شاغلان در کشور

۶- فراهم‌سازی زمینه یادگیری مادام‌العمر افراد جامعه جهت دستیابی به عدالت آموزشی در حوزه شغل و حرفه

۷- به‌کارگیری سودمندی‌های اجتماعی و فرهنگی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در راستای تعالی جمعیت با ایجاد سازگاری میان نظامهای تربیتی و آموزش‌های عمومی و فنی و حرفه‌ای

۸- افزایش سهم سرمایه انسانی از طریق آموزش، مهارت، خلاقیت، کارآفرینی و تجربه در سهم‌بری عادلانه در زنجیره تولید تا مصرف

۹- توانمندسازی نیروی کار در راستای محور قرار دادن رشد بهره‌وری در اقتصاد

۱۰- فعال‌سازی سرمایه‌های انسانی به‌منظور توسعه کارآفرینی

تبصره - دولت مکلف است تمهیدات لازم جهت آموزش و تربیت افراد جهت کسب شایستگی‌های نوآوری و کارآفرینی در این نظام را در راستای تحقق اهداف مذکور در بندهای (۱) و (۲) سیاست‌های کلی اشتغال و بندهای (۱) و (۵) سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون تهیه و تصویب کند.

ماده ۲- اصطلاحات به‌کار رفته در این قانون دارای معانی مشروح زیر می‌باشند:

۱- آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی: کسب نگرشها، مهارت‌های عملی، فهم و دانش مرتبط با حرف و مشاغل بخشهای گوناگون اقتصادی و اجتماعی به همراه آموزش و تربیت عمومی است.

۲- نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی: مجموعه‌ای از اجزاء و زیرنظامها شامل قوانین و مقررات، مدیریت و برنامه‌ریزی، نیروی انسانی، پژوهش و ارزشیابی است که به‌صورت یکپارچه اهداف این قانون را در کشور اجراء می‌نماید.

۳- چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای: چهارچوبی است که بر اساس شاخصهای توافق‌شده، صلاحیت‌ها، مدارک و گواهینامه‌ها را در سطوح و انواع مختلف به‌صورتی منسجم به هم ارتباط می‌دهد. همچنین مهارت و تجربه نیز در کنار دانش ارزشیابی می‌شوند. در این چهارچوب زمان و مکان یادگیری ارزش نسبتاً کمتری دارا است.

تبصره - منظور از شاخصهای توافق‌شده سطوح صلاحیت و توسعه حرفه‌ای ملی است که مورد توافق ذی‌نفعان اقتصادی، ارائه‌کنندگان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، کارشناسان خبره و نظام آموزشی باشد و توسط شورای عالی یا تحت نظر این نهاد تدوین خواهد شد.

۴- شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی: نهادی است ملی که وظیفه هماهنگی در سیاست‌گذاری و مدیریت در برنامه‌ریزی نظام آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای و مهارتی کشور را برعهده دارد.

۵ - مرکز سنجش آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی و تعیین‌صلاحیت‌های حرفه‌ای: مرکزی است وابسته به شورای عالی که برای سنجش و ارزشیابی آموزش‌های موضوع این قانون و تعیین صلاحیت حرفه‌ای نیروی کار در سطح ملی و منطقه‌ای (استانی) ایجاد و تجهیز شده است.

۶ - جامعه هدف در آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی: دستگاههای حاکمیتی، مردم، بنگاهها و مراکز تولیدی و خدماتی بخشهای صنعت، خدمات، کشاورزی دولتی و غیردولتی، اتحادیه‌ها، صنوف و تعاونی‌ها هستند، که از شایستگی‌ها و مهارت‌های ایجادشده ناشی از این آموزش‌ها بهره‌مند می‌شوند.

۷- دستگاههای مجری آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی: تمام ارائه‌دهندگان دولتی، غیردولتی، تعاونی‌ها و بنگاههای اقتصادی در قلمرو این آموزش‌ها، که ارائه‌دهنده آموزش‌های رسمی و غیررسمی و سازمان‌نیافته هستند.

۸ - آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای و مهارتی رسمی: آموزشی است که جهت کسب شایستگی‌های حرفه‌ای و شغلی از دوره متوسطه نظام آموزشی و بالاتر توسط وزارت آموزش و پرورش و مؤسسات آموزش عالی از قبیل دانشگاه فنی و حرفه‌ای، دانشگاه جامع علمی‌کاربردی و دانشگاه آزاد اسلامی ارائه و به اخذ مدرک تحصیلی و حرفه‌ای مربوط منجر می‌شود. اتمام موفقیت‌آمیز هر سطح به همراه تجارب واقعی دنیای کار مجوز ورود به سطح بعدی آموزش‌ها است.

۹- آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای و مهارتی غیررسمی: آموزشی است که در خارج از نظام آموزشی رسمی طبق برنامه‌های مشخص ارائه و به اخذ گواهینامه شایستگی و صلاحیت شغلی می‌انجامد. این آموزش‌ها توسط سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، دستگاههای اجرائی و بنگاههای اقتصادی ارائه می‌شود. نوع دیگر این آموزش‌ها به‌صورت فردی و سازمان‌نیافته جهت توسعه شایستگی‌ها و صلاحیت‌های شغلی و حرفه‌ای صورت می‌پذیرد. هر دو نوع این آموزش‌ها قابل ارزشیابی و همسطح‌سازی با آموزش‌های رسمی می‌باشد.

۱۰- واحد حرفه: مجموعه‌ای از حرفه‌ها در سطح صلاحیت ملی است. حرفه نیز مجموعه‌ای از مشاغل است که شباهت معقولی از نظر کارها، دانش، مهارت و نگرشهای مورد نیاز دارد.

ماده ۳- آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی به‌صورت آموزش دولتی، غیردولتی، نیمه‌دولتی (تعاملی) و مشارکت بین‌المللی، در قالب آموزش‌های حضوری (مستقیم)، نیمه‌حضوری و مجازی اجراء می‌گردد. مجریان این آموزش‌ها توسط شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی مذکور در جزء (۱) ماده (۵) این قانون نظارت و هدایت می‌شوند. ماده ۴- وظایف نظام جهت تحقق اهداف به شرح زیر است:

۱- آموزش و تربیت نیروی انسانی کارآمد مورد نیاز در بخشهای مختلف کشور

۲ - طراحی، استقرار، به‌کارگیری، نظارت و ارزیابی چهارچوب صلاحیت‌های حرفه‌ای ملی جهت تضمین کیفیت

۳- ایجاد هماهنگی در سیاست‌گذاری و مدیریت در برنامه‌ریزی فعالیت‌های آموزشی و تربیتی

۴- طراحی و تدوین استانداردهای آموزشی، ارزشیابی و شایستگی حرف براساس استاندارد ملی و بین‌المللی طبقه‌بندی حرف و مشاغل

۵ - زمینه‌سازی فرصتهای برابر برای کسب شایستگی‌های حرفه‌ای

۶ - ایجاد سازوکارهای لازم جهت مشارکت بهره‌برداران در کلیه مراحل و فرآیند آموزشی و تربیتی

۷- ایجاد هماهنگی و نظارت بر بودجه‌ریزی و تخصیص منابع و تسهیلات به دستگاههای مجری این آموزش‌ها

ماده ۵ - ارکان نظام عبارت است از:

۱- شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی

۲- دستگاههای مجری حاکمیتی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی شامل ارائه‌دهندگان دولتی به شرح زیر:

- الف - وزارت آموزش و پرورش
- ب - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
- ج - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
- د - وزارتخانه ها یا سازمان های دیگری که بر اساس قانون، وظیفه آموزش و تربیت متناسب با این نظام را برعهده دارند.
- ۳- مجریان متصدی کارگزاری شامل ارائه دهندگان دولتی و غیردولتی به شرح زیر:
- الف - هنرستان های دوره آموزش متوسطه
- ب - دانشگاه های فنی و حرفه ای، علمی - کاربردی و مهارتی دوره آموزش عالی
- ج - مراکز آموزش مهارت موضوع ماده (۱۰۸) قانون کار، مراکز آموزش فنی و حرفه ای، مؤسسات کارآموزی، آموزشگاه های فنی حرفه ای آزاد، مراکز آموزش مهارت جوار کارخانه، مراکز آموزش روستایی و جهاد کشاورزی
- د - بنگاه های اقتصادی، مؤسسات تولیدی و خدماتی مشمول قانون کار
- ه - دانشگاه های تربیت دبیر فنی و مراکز تربیت مربی
- و - مؤسسات و واحدهای تولیدی و خدماتی که به شیوه استاد شاگردی یا شیوه های دیگر بر اساس این قانون به تربیت کارآموز کارورز می پردازند.
- ۴- انجمن های علمی حرفه ای و اتحادیه و صنوف حرفه ای و شغلی که بر اساس آیین نامه مصوب شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی تعیین می شوند.
- تبصره - دستگاه های مجری آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی باید مقررات آموزشی خود را در چهارچوب این قانون اصلاح نمایند.
- ماده ۶ - شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی به ریاست معاون اول رئیس جمهور، بدون ایجاد تشکیلاتی جدید با نقش سیاستگذاری در چهارچوب اسناد بالادستی، برنامه ریزی کلان، تنظیم گری، تضمین کیفیت، طراحی و نظارت در اجرای نظام صلاحیت حرفه ای و نظارت بر آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی تشکیل می شود و اعضای آن به شرح زیر است:
- ۱- معاون اول رئیس جمهور (رئیس شورا) ۲- وزیر آموزش و پرورش ۳- وزیر علوم، تحقیقات و فناوری ۴- وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ۵- وزیر صنعت، معدن و تجارت ۶- وزیر جهاد کشاورزی ۷- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ۸- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۹- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور ۱۰- دو نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی (یک نفر از کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری و یک نفر از کمیسیون اجتماعی) با تصویب مجلس به عنوان ناظر ۱۱- رئیس اتاق تعاون ایران (بدون حق رأی) ۱۲- رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران (بدون حق رأی) ۱۳- رئیس اتاق اصناف ایران (بدون حق رأی) ۱۴- سه نفر از متخصصین و صاحب نظران در آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی و بازار کار (بدون حق رأی)
- تبصره ۱- افراد موضوع بند (۱۴) به پیشنهاد دبیرخانه شورای عالی و تصویب اکثریت اعضای دارای حق رأی شورای عالی انتخاب و با حکم معاون اول رئیس جمهور برای مدت چهار سال منصوب می شوند. انتخاب مجدد آنان بلامانع است.
- تبصره ۲- دبیرخانه شورای مذکور با استفاده از نیروی انسانی و امکانات موجود در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مستقر و دبیر آن از میان مدیران مجرب دستگاه های اجرایی توسط معاون اول رئیس جمهور (بدون حق رأی) منصوب می شود.
- تبصره ۳- سایر وزرا حسب مورد به دعوت رئیس شورا (بدون حق رأی) حضور می یابند.
- ماده ۷- دولت موظف است با توجه به موارد زیر چهارچوب صلاحیت حرفه ای ملی را تهیه نماید و به تصویب هیأت وزیران برساند:

۱- طراحی چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای باید مبتنی بر شایستگی‌های حرفه‌ای شامل شایستگی‌های فنی، غیرفنی از قبیل اخلاق حرفه‌ای و شایستگی‌های عمومی باشد. شایستگی‌های حرفه‌ای باید بر اساس مجموعه‌ای منسجم از دانش، مهارت و نگرش مبتنی بر کارهای درون یک حرفه تدوین گردد. این طراحی باید تا بالاترین سطوح با توجه به نوع مشاغل و حرف و بر اساس نظام طبقه‌بندی مشاغل و حرف کشور انجام شود.

۲- کدگذاری حرف و مشاغل باید بر اساس آخرین نظام بین‌المللی طبقه‌بندی مشاغل و حرف مصوب سال ۲۰۰۸ میلادی سازمان جهانی کار انجام گیرد.

۳- توسعه حرفه‌ای در چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی باید زمینه تحرک‌پذیری افقی و عمودی در گروه‌های بزرگ شغلی را تا سطوح بالا فراهم آورد و سنجش یادگیری مادام‌العمر را امکان‌پذیر کند.

۴- تدوین و تصویب استانداردهای آموزش، ارزشیابی و شایستگی حرفه باید براساس چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی انجام شود.

۵ - مدارک و گواهینامه‌ها در نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی باید مبتنی بر چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی اعطاء گردد.

ماده ۸ - سطوح صلاحیت حرفه‌ای ملی هشت سطح است، که عبارت است از:

سطح ۱- سطح کارگر ساده

سطح ۲- سطح کارگر ماهر

سطح ۳- سطح کمک کاردان حرفه‌ای از قبیل کمک تکنسین

سطح ۴- سطح کاردان حرفه‌ای از قبیل تکنسین

سطح ۵ - سطح کاردان ارشد حرفه‌ای از قبیل کمک مهندس

سطح ۶ - سطح کارشناس حرفه‌ای از قبیل مهندس حرفه‌ای

سطح ۷- سطح کارشناس ارشد حرفه‌ای از قبیل مهندس ارشد حرفه‌ای

سطح ۸ - سطح دکترای حرفه‌ای

ماده ۹- تضمین کیفیت در نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی براساس چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی انجام می‌پذیرد. به‌منظور سنجش و تشخیص شایستگی‌ها و صلاحیت‌های حرفه‌ای و شغلی، مراکز ملی سنجش زیر نظر شورای عالی و با مشارکت نظام‌های حرفه‌ای تشکیل می‌شود. مدارک صلاحیت حرفه‌ای و گواهینامه‌های شایستگی شغلی توسط این مرکز اعطاء می‌گردد.

تبصره - صلاحیت و شایستگی مجریان آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی توسط مرکز ملی سنجش تعیین می‌شود.

ماده ۱۰- اعتبارات اجرای آن بخش از وظایف نظام، مصرح در ماده (۴) این قانون که مستلزم بار مالی است، از محل بودجه دستگاه‌های ذی‌ربط مجری در چهارچوب وظایف قانونی آنها تأمین می‌شود.

ماده ۱۱- آیین‌نامه اجرائی این قانون ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ تصویب آن توسط سازمان برنامه و بودجه کشور تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر یازده ماده و هفت تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و چهارم آبان‌ماه یک‌هزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۸/۹/۱۳۹۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

آیین‌نامه اجرائی قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی مصوب ۱۳۹۷/۱۱/۲۹

وزارت آموزش و پرورش - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی - سازمان برنامه و بودجه کشور

هیأت وزیران در جلسه ۲۴/۱۱/۱۳۹۷ به پیشنهاد شماره ۱۷۹۱۸۵ مورخ ۱۶/۴/۱۳۹۷ سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد ماده (۱۱) قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی - مصوب ۱۳۹۶ -، آیین‌نامه اجرایی قانون مذکور را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - قانون: قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی - مصوب ۱۳۹۶.

ب - نظام: نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی، موضوع بند (۲) ماده (۲) قانون.

پ - شورای عالی: شورای عالی آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی، موضوع بند (۴) ماده (۲) قانون.

ت - کارگروه‌های تخصصی: کارگروه‌های ذیل شورای عالی.

ث - مرکز سنجش: مرکز سنجش آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی و تعیین صلاحیت‌های حرفه‌ای، موضوع بند (۵) ماده (۲) قانون.

ج - دستگاه‌های مجری: دستگاه‌های مجری آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی، موضوع بند (۷) ماده (۲) قانون.

چ - دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی.

ماده ۲- به منظور تحقق اهداف نظام، مندرج در ماده (۱) قانون، شورای عالی بدون ایجاد تشکیلاتی جدید با ترکیب تعیین شده در ماده (۶) قانون تشکیل می‌شود.

تبصره ۱- وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و رییس سازمان اداری و استخدامی کشور در جلسات شورا حضور می‌یابند.

تبصره ۲- در اجرای تبصره (۱) ماده (۶) قانون، سه نفر صاحب‌نظر و متخصص دارای حداقل (۱۰) سال سابقه کار در حوزه آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی و تجربیات بازار کار، انتخاب می‌شوند.

تبصره ۳- وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در غیاب رییس شورا جلسات را اداره می‌کند.

تبصره ۴- شورای عالی حداقل هر دو ماه یک بار تشکیل جلسه خواهد داد.

تبصره ۵- آیین‌نامه نحوه تشکیل و اداره جلسات شورای عالی، توسط دبیرخانه شورا تهیه و به تصویب شورای عالی می‌رسد.

ماده ۳- وظایف و اختیارات شورای عالی به شرح زیر است:

الف - هماهنگی در سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری و راهبری نظام در چهارچوب اسناد بالادستی.

ب - برقراری تعامل بین دستگاه‌های مجری، بنگاه‌های اقتصادی و تشکل‌های صنفی.

پ - ایجاد هماهنگی و نظارت بر تخصیص منابع و تسهیلات به دستگاه‌های مجری.

ت - بررسی پیشنهاد اصلاح ساختارها و بازنگری در قوانین و مقررات مرتبط با آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی جهت ارایه به مراجع قانونی ذی‌ربط.

ث - تصویب استانداردهای آموزش، ارزشیابی و شایستگی حرف براساس نسخه استانداردهای ملی و بین‌المللی طبقه‌بندی حرف و مشاغل.

ج - تصویب سازوکارهای لازم جهت مشارکت بهره‌برداران در کلیه مراحل و فرایندهای آموزشی و تربیتی.

چ - طراحی و نظارت بر اجرای نظام صلاحیت حرفه‌ای و نظارت بر آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی.

ح - تأیید چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی، موضوع ماده (۷) قانون و ارایه آن به هیأت وزیران برای تصویب.

خ - تأیید سازوکارهای لازم مربوط به آموزش و تربیت افراد جهت کسب شایستگی‌های نوآوری و کارآفرینی، موضوع تبصره بند (۱۰) ماده (۱) قانون و ارایه آن به هیأت وزیران برای تصویب.

د - تصویب سازوکار ارتباط بین مدارک و گواهینامه‌های صلاحیت حرفه‌ای مبتنی بر چهارچوب صلاحیت حرفه‌ای ملی.

ذ - تصویب ضوابط تحرک پذیری افقی و عمودی در گروه های بزرگ شغلی تا سطوح بالای صلاحیت حرفه ای و آموزشی در چهارچوب صلاحیت حرفه ای ملی.

ر - بررسی و تصویب ضوابط و معیارهای تشکیل مراکز سنجش با لحاظ نقش نظام های حرفه ای.

ز - تهیه و تصویب دستورالعمل پایش نظام و ارایه گزارش به مراجع ذیصلاح.

ژ - بررسی و تصویب آیین نامه تعیین انجمن های علمی حرفه ای، اتحادیه ها و صنوف حرفه ای و شغلی جهت عضویت در ارکان نظام.

س - تصویب دستورالعمل های اجرایی مورد نیاز در چهارچوب قانون.

ماده ۴- دبیر شورای عالی با پیشنهاد وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از بین مدیران مجرب دستگاه های اجرایی توسط معاون اول رییس جمهور (بدون حق رأی) منصوب می شود.

ماده ۵- وظایف دبیرخانه به شرح زیر است:

الف - برنامه ریزی و هماهنگی تشکیل جلسات شورای عالی و کارگروه های تخصصی.

ب - پشتیبانی علمی، پژوهشی و کارشناسی برای اتخاذ تصمیمات و وضع مصوبات شورای عالی با استفاده از نظرات کارگروه های تخصصی و صاحب نظران.

پ - نظارت مستمر بر حسن اجرای مصوبات شورای عالی و نظارت بر کارگروه های تخصصی و مستندسازی فعالیت ها.

ت - تهیه گزارش ارزیابی عملکرد دستگاه های مجری، کارگروه های تخصصی و مراکز سنجش و ارایه آن به شورای عالی.

ث - دریافت پیشنهاد دستگاه ها در خصوص پیش نویس آیین نامه ها، دستورالعمل ها و سایر مقررات موضوع قانون جهت طرح و بررسی در کارگروه های تخصصی.

ج - تعامل با مراکز بین المللی به منظور هماهنگی، تبادل و بهره گیری از ظرفیت های آنها در استقرار نظام.

چ - سایر امور محول شده از سوی شورای عالی.

تبصره ۱- دبیرخانه با استفاده از نیرو و امکانات موجود در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مستقر می شود.

تبصره ۲- دبیرخانه می تواند از ظرفیت های موجود دستگاه های ذی ربط با رعایت

قوانین و مقررات مربوط استفاده کند.

ماده ۶- به منظور پیشبرد اهداف و انجام وظایف شورای عالی، کارگروه های تخصصی به شرح زیر بدون ایجاد تشکیلات جدید اداری زیر نظر شورای عالی تشکیل می شوند:

الف - کارگروه تخصصی راهبری و هماهنگی در سیاست گذاری.

ب - کارگروه تخصصی صلاحیت حرفه ای.

پ - کارگروه تخصصی نظارت و سنجش.

تبصره - آیین نامه داخلی کارگروه های تخصصی از جمله نحوه تشکیل جلسات و انتخاب رؤسا و دبیران کارگروه های یاد شده توسط دبیرخانه تهیه و به تصویب شورای عالی می رسد.

ماده ۷-

الف - ترکیب اعضای کارگروه تخصصی راهبری و هماهنگی در سیاست گذاری به شرح زیر است:

۱- نماینده ذی ربط (در سطح مدیرکل) وزارتخانه های تعاون، کار و رفاه اجتماعی،

دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، آموزش و پرورش، علوم، تحقیقات و فناوری، صنعت، معدن و تجارت، نفت، راه و شهرسازی،

نیرو، جهاد کشاورزی، فرهنگ و ارشاد اسلامی، دادگستری، امور اقتصادی و دارایی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ورزش و

جوانان و سازمان های میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، برنامه و بودجه کشور و اداری و استخدامی کشور و معاونت

رییس جمهور در امور زنان و خانواده.

- ۲- رییس مرکز آمار ایران.
 - ۳- نماینده ذی ربط سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران (در سطح مدیرکل) با معرفی رییس سازمان.
 - ۴- دبیر شورای عالی.
 - ۵- رییس کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران.
 - ۶- معاون ذی ربط اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
 - ۷- معاون ذی ربط اتاق اصناف ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
 - ۸- معاون ذی ربط اتاق تعاون ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
- تبصره - دو نفر صاحب نظر و متخصص که یکی از آنها از بانوان باشد، به انتخاب دبیر شورای عالی با دعوت رییس کارگروه می-توانند متناسب با موضوعات مطرح شده در جلسات کارگروه شرکت کنند.
- ب - وظایف کارگروه راهبری و هماهنگی در سیاست گذاری، تهیه و ارائه پیشنهادهای لازم به شورای عالی در خصوص موارد زیر است:

- ۱- اهداف و سیاست های اجرایی، خط مشی و اولویتهای نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی.
 - ۲- برقراری تعامل بین دستگاه های مجری، بنگاه های اقتصادی و تشکل های صنفی.
 - ۳- سیاست های لازم برای توسعه مشارکت بهره برداران و نظام های حرفه ای در مراحل مختلف از جمله نیازسنجی، برنامه ریزی، تدوین استانداردها، اجرا، ارزشیابی و پایش آموزش های تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی.
 - ۴- سازوکارهای لازم برای تقویت ارتباط بین نظام اطلاعات بازار کار، نظام اطلاعات آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی و نظام طبقه بندی مشاغل و صلاحیت حرفه ای.
 - ۵- ساختارها و ترتیب نهادی (قوانین و مقررات) آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی.
 - ۶- اولویتهای پژوهشی مورد نیاز در خصوص نظام با رویکرد آینده پژوهی.
 - ۷- سیاست های اجرایی به منظور اثربخشی هدایت تحصیلی و هدایت شغلی در آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی.
 - ۸- سازوکارهای ایجاد هماهنگی و نظارت بر تخصیص منابع و تسهیلات به مجریان.
- ماده ۸ -

الف - ترکیب اعضای کارگروه تخصصی صلاحیت حرفه ای به شرح زیر است:

- ۱- نماینده ذی ربط (در سطح مدیرکل) وزارتخانه های آموزش و پرورش (دو نفر از آموزش دوره متوسطه کارودانش و فنی و حرفه ای)، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، جهاد کشاورزی، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، نیرو، صنعت، معدن و تجارت، فرهنگ و ارشاد اسلامی، ورزش و جوانان، ارتباطات و فناوری اطلاعات، نفت، دادگستری و امور اقتصادی و دارایی و سازمان های میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، برنامه و بودجه کشور و اداری و استخدامی کشور.
- ۲- معاون ذی ربط دانشگاه فنی و حرفه ای با معرفی رییس دانشگاه.
- ۳- معاون ذی ربط دانشگاه جامع علمی - کاربردی با معرفی رییس دانشگاه.
- ۴- معاون ذی ربط سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور با معرفی رییس سازمان.
- ۵- رییس مرکز آمار ایران.
- ۶- رییس کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران.
- ۷- معاون ذی ربط اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
- ۸- معاون ذی ربط اتاق اصناف ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.

- ۹- معاون ذی ربط اتاق تعاون ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
- تبصره - دبیر شورای عالی برحسب موضوع، می تواند از نمایندگان نظام های حرفه ای، سازمان های تخصصی و سایر دستگاه ها دعوت به عمل آورد.
- ب - وظایف کارگروه تخصصی صلاحیت حرفه ای، تهیه و ارائه پیشنهاد به شورای عالی در خصوص موارد زیر است:
- ۱- چهارچوب صلاحیت حرفه ای و شاخص های تعیین صلاحیت حرفه ای ملی.
 - ۲- سازوکارهای مربوط به آموزش و تربیت افراد جهت کسب شایستگی های نوآوری و کارآفرینی، موضوع تبصره بند (۱۰) ماده (۱) قانون.
 - ۳- سازوکار و چهارچوب تدوین ضوابط، معیارها، تطبیق، ارزیابی و هم سطح سازی آموزش های رسمی، غیررسمی و آموزش های سازمان نیافته با همکاری کارگروه تخصصی نظارت و سنجش از طریق استقرار چهارچوب صلاحیت حرفه ای.
 - ۴- سازوکارهای انطباق و تعیین ارتباط بین سطوح نظام های آموزشی و سطوح صلاحیت حرفه ای و حرف موجود در بازار کار.
 - ۵ - سازوکار ارتباط بین مدارک و گواهینامه های صلاحیت حرفه ای مبتنی بر چهارچوب صلاحیت حرفه ای ملی.
 - ۶ - استانداردهای آموزشی و شایستگی های حرف و مشاغل براساس استانداردهای ملی و بین المللی طبقه بندی حرف و مشاغل.
 - ۷- ضوابط تحرک پذیری افقی و عمودی در گروه های بزرگ شغلی تا سطوح بالای صلاحیت حرفه ای و آموزشی.
 - ۸ - ضوابط و معیارهای مورد نیاز جهت استقرار صلاحیت حرفه ای.
 - ۹- شیوه های جذب و به کارگیری ارزیابان صلاحیت حرفه ای.
- ماده ۹-
- الف - ترکیب اعضای کارگروه تخصصی نظارت و سنجش به شرح زیر است:
- ۱- نماینده ذی ربط (در سطح مدیرکل) وزارتخانه های آموزش و پرورش (دو نفر از آموزش دوره متوسطه کارودانش و فنی و حرفه ای)، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح،
 - علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، جهاد کشاورزی، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، نیرو، صنعت، معدن و تجارت، فرهنگ و ارشاد اسلامی، ورزش و جوانان و ارتباطات و فناوری اطلاعات و سازمان های میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، برنامه و بودجه کشور و اداری و استخدامی کشور.
 - ۲- معاون ذی ربط دانشگاه جامع علمی - کاربردی با معرفی رییس دانشگاه .
 - ۳- معاون ذی ربط دانشگاه فنی و حرفه ای با معرفی رییس دانشگاه.
 - ۴- معاون ذی ربط سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور با معرفی رییس سازمان.
 - ۵ - معاون ذی ربط کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران.
 - ۶ - معاون ذی ربط اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
 - ۷ - معاون ذی ربط اتاق اصناف ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
 - ۸ - معاون ذی ربط اتاق تعاون ایران با معرفی رییس اتاق مذکور.
- تبصره - دبیر شورای عالی برحسب موضوع، می تواند از نمایندگان نظام های حرفه ای و سایر دستگاه ها دعوت به عمل آورد.
- ب - وظایف کارگروه تخصصی نظارت و سنجش، تهیه و ارائه پیشنهاد به شورای عالی در خصوص موارد زیر است:
- ۱- الگوی نظارت، سنجش و ابزارسازی در نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی در سطح ملی، بومی سازی و به- روزرسانی آنها.
 - ۲- راهکارهای اجرایی برای پیاده سازی الگوهای سنجش، ارزشیابی و اعتبارسنجی.
 - ۳- طراحی سازوکارهای مشارکت بهره برداران و نظام های حرفه ای در سنجش آموزش های تربیت فنی، حرفه ای و مهارتی.
 - ۴- طراحی، تدوین و تنظیم شاخص های نظارت بر مراکز سنجش و سطح بندی (درجه بندی) آنها.

- ۵ - نظارت و ارزیابی مراکز سنجش و ارایه گزارش های عملکردی مراکز یادشده.
 - ۶ - چهارچوب اعتباربخشی، شیوه ارزیابی و سطح بندی (درجه بندی) مجریان در سطح ملی و استانی.
 - ۷ - ارزیابی و نظارت بر تحقق اهداف، اجرای سیاست ها و برنامه های نظام.
 - ۸ - آیین نامه نحوه تعیین انجمن های علمی حرفه ای، اتحادیه ها و صنوف حرفه ای و شغلی جهت عضویت در ارکان نظام.
 - ۹ - بررسی پایش عملکرد مجریان.
 - ۱۰ - سازوکار اجرای ماده (۹) قانون در سطح استان.
 - ماده ۱۰ - در راستای اجرای ماده (۹) قانون، مراکز سنجش در سطح ملی و منطقه ای (استانی) وابسته به شورای عالی با شرح وظایف زیر و با مشارکت نظام های حرفه ای تشکیل می شود:
 - الف - سنجش و ارزشیابی آموزش های موضوع قانون.
 - ب - تعیین صلاحیت حرفه ای نیروی کار در سطح ملی و منطقه ای (استانی).
 - پ - سنجش و تشخیص شایستگی ها و صلاحیت حرفه ای و شغلی.
 - ت - تعیین صلاحیت و شایستگی مجریان.
 - ث - اعطای مدارک صلاحیت حرفه ای و گواهینامه های شایستگی شغلی.
 - ج - ارزشیابی و همسطح سازی آموزش های فردی و سازمان نایافته با آموزش های رسمی در چهارچوب صلاحیت حرفه ای.
- معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری